

உ
சிவமயம்

**இணுவிலைப் பிறப்பிடமாகவும்
வதிப்பிடமாகவும் கொண்ட
அமரர்
கதர்காமர் கோபாலபிள்ளை
அவர்களின்**

**சிவபதம்பேறு குறித்து
வெளியிடப்படும்**

நினைவு மலர்

2....-01-2021

உங்கள் திருவடிக்கு சமர்ப்பணம்

அன்புடன் சீராட்டிப் பாராட்டி எம்மையெல்லாம்
பண்புடன் எக்கணமும் வழிகாட்டிப்
பெருமையுடன் வாழச் செய்தீர்! தெம்புடன்
தொழில் கண்டு மாண்புடன் வாழ்வமைத்து
நாமெல்லாம் உம்வழி பற்றி அறவழி
வாழவைத்தீர்! அன்றெல்ல இன்றெல்ல
என்றென்றும் நாம் சீருடன் சிறப்பாக
வாழுவென வாழ்வளித்து இன்புற்றிருந்தீர்!
செய்நன்றி மறவாமல் மனங்களை கல்லாக்கி
இம்மலரை சமர்ப்பிக்கும் எம்மை எக்காலமும்
சிறப்புற்றிருக்க வாழ்த்துவீர்.

இங்ஙனம்
குடும்பத்தினர்

உ
சிவமயம்

திருமுறைத் தோத்திரப் பாக்கள் பஞ்ச புராணம்

விநாயகர் துதி

திருச்சிற்றம்பலம்

விநாயகனே வெவ்வினை வேறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கை தணிவிப்பான் விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாந் தன்மையினால்
கண்ணிற் பணிமின் கனிந்து.

தேவாரம்

தாயினும் நல்ல தலைவரென் றடியார்
தம்மடி போற்றிசைப் பார்கள்
வாயினு மனத்து மருவிநின் றகலா
மாண்பினர் காண்பல வேடர்
நோயிலும் பிணியும் தொழிலர்பால் நீக்கி
நுழைதரு நூலினர் ஞாலம்
கோயிலும் சுனையும் கடலுடன் சூழ்ந்த
கோணமாமலை அமர்ந்தாரே.

திருவாசகம்

அன்றே எந்தன் ஆவியும் உடலும்
உடைமை எல்லாமும்
குன்றே அனையாய் என்னை ஆட்கொண்ட
போதே கொண்டிலையோ?
இன்றோ ரிடையூ றெனக் குண்டோ
எண்தோள் முக்கண் எம்மானே
நன்றே செய்வாய் பிழை செய்வாய்
நானோ இதற்கு நாயகமே!

திருவிசைப்பா

கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக் கனியை
கரையிலா கருணை மாகடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கை
செற்றவர் புரங்கள் செற்றவம் சிவனை
திருவீழி மிழலை வீற்றிருந்த
கொற்றவன் றன்னை கண்டுகண்டுள்ளம்
குளிரவென் கண்கள் குளிர்ந்தனவே.

திருப்பல்லாண்டு

சொல்லாண்ட சுருதிப் பொருள்
சோதித்த தூய்மனத் தொண்டருள்ளீர்
சில்லாண்டிற் சிதையுஞ் சில
தேவர் சிறுநெறி சேராமே
வில்லாண்ட கனகத் திரண்
மேரு விடங்கன் விடைப்பாகன்
பல்லாண் டென்னும் பதங்கடந்
தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்பராணம்

ஐந்துபே ரறிவும் கண்களே கொள்ள
அளப்பரும் கரணங்கள் நான்கும்
சிந்தையே ஆகக் குணமொரு முன்றும்
திருந்துசாத் துவிகமே யாக
இந்துவாழ் சடையான் ஆடுமா னந்த
எல்லையிற் தனிப்பெரும் கூத்தின்
வந்தபே ரின்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து
மாறிலா மகிழ்ச்சியில் மலர்ந்தார்

திருப்புகழ்

இறவாமற் பிறவாமல் எனையாள்சற் குருவாகிப்
பிறவாகித் திறமான பெருவாழ்வைத் தருவாயே
குறமாதைப் புணர்வோனே குகனேசற் குகநேசா
கறையானைக் கிளையோனே கதிர்காமப் பெருமானே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை யரசு செய்க குறைவிலாதுயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை யறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ-
சிவமயம்

யாழ்ப்பாணம் இணுவிலைச் சேர்ந்த அமரர் திரு.கதிர்காமர் கோபாலபிள்ளை சிவர்கிஷ்

வாழ்க்கை வரலாறு...

சைவமும் தமிழும் தழைத்தோங்கும் வட இலங்கையில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டைச் சேர்ந்த இணுவில் கிராமத்திலே கதிர்காமர் தங்கம்மா தம்பதிகளுக்கு மூத்த மகனாக 1936ம் ஆண்டு மாசி மாதம் 5ம் திகதி கோபாலபிள்ளை அவர்கள் தோன்றினார். கௌரியம்மா, இரத்தினபூதி, பாலசுப்பிரமணியம் ஆகிய மூவரும் இவருடன் கூடப்பிறந்தவர்கள் ஆவார்.

திரு. கோபாலபிள்ளை அவர்கள் தமது ஆரம்ப கல்வியை அம்பியர் பாடசாலை என்று அன்று அழைக்கப்பட்ட இன்றைய இணுவில் இந்துக் கல்லூரியில் பயின்றார். குடும்ப பொறுப்பில் தமது தந்தையாருக்கு உதவும் முகமாக தனது பன்னிரண்டாவது வயதில் தமது கல்வியை இடைநிறுத்திக் கொண்டு தமது தாய் மாமனாரின் வியாபார நிலையத்தில் உதவியாளராக பணிபுரிய ஆரம்பித்தார்.

உயர்வானது ஊக்கமும் உறுதியும் மிக்கவர்களைத் தேடிச்சென்று அவர்களோடு தங்கிவிடும் என்பார் திருவள்ளுவர்.

“ஆக்கம் அதிர்வினாய்ச் செல்லும் அசைவிலா
ஊக்க முடையான் உழை”

என்ற அவரின் குறளுக்கேற்ப தமது கடின உழைப்பு, நேர்மை, கண்ணியம் மூலம் தனது வியாபாரத் தொழிலில் மேன்மை அடைந்தார். இவரது மாமனார் வியாபாரத் தொழிலில் இருந்து ஓய்வுபெற எண்ணிய காலத்தில் அவரின் ஆசியும் தனது தந்தையாரின் உதவியும் தன் துணையாகக் கொண்டு அந்த வியாபார நிலையத்தைத் தானே எடுத்து நடத்த ஆரம்பித்தார்.

அந்த வியாபார நிலையம் கோபாலபிள்ளை கடை என்ற புகழோடு காங்கேசன்துறை வீதியில் இணுவில் எல்லையும் கோண்டாவில் கிராமத்தின் தொடக்கமுமான துறை வீதிக்கு அருகே அமைந்து அந்தக் காலத்திலேயே மிகவும் பிரபலமுடையதாக விளங்கியது. தனது சீரிய உழைப்பால் தேடிய பொருளைக் கொண்டு அதே காங்கேசன்துறை வீதியில் முன்பிருந்த வியாபார நிலையத்துக்கு அண்மையிலேயே 1970 ஆம் ஆண்டு புதிய வியாபார நிலையம் ஒன்றை நிர்மாணித்து தன் வியாபாரத்தை இடம்மாற்றிக் கொண்டார் கோபாலபிள்ளை அவர்கள்.

தன்னுடைய சிக்கனமான வாழ்க்கை முறையினாலும் தொழில் மகத்துவத்தினாலும் தனது சொத்துக்களை மேலும் விருத்தி செய்தார். அவர் நேரத்தை கடைப்பிடிப்பதில் மிகவும் கண்டிப்பானவர். கோயில்களில் ஆற்ற வேண்டிய திருவிழா அபிஷேகம் போன்ற ஆத்மீகக் கடமைகள் வீட்டிலே நடைபெறக் கூடிய திருமண நிகழ்வு போன்ற மங்கல நிகழ்ச்சிகள் மறைந்த முன்னோருக்கான சிரார்த்த தினங்கள் என்று எந்த முக்கிய கடமைகளைச் செய்து கொள்ள வேண்டிய காலம் வந்து

விட்டாலும் எந்தக்காரியம் எப்போது நடக்கவேண்டும் என்ன பொருட்கள் அதற்கு எப்போ தேவை என்பது போன்ற விடயங்களில் மிகவும் அக்கறையுடன் இருப்பார். இதனால் எந்த ஒரு விடயமும் எதுவிதமான தடையுமின்றி நல்லபடியாக நிறைவடையும்.

மிகுந்த பக்திமானாக விளங்கிய இவர் ஆலய தரிசனங்களுக்காக இலங்கை இந்தியாவில் உள்ள தலங்களுக்கு சிறு வயதிலிருந்தே பல தடவை யாத்திரைகளை மேற்கொண்டுள்ளார். மேலும் இவர் இணுவை பரராஜசேகரப் பிள்ளையார் மீது மிகுந்த பக்தி உடையவருமாவார்.

1964ம் ஆண்டு இணுவில் வட்டுவினியை சேர்ந்த சின்னத்தம்பி பாக்கியம் தம்பதிகளின் புதல்வி பூரிலட்சுமியை திருமணம் செய்து இல்லற வாழ்வில் சிவசோதி, சிறிகரன், மகேஸ்வரன் மற்றும் சுகந்தினி ஆகிய நான்கு பிள்ளைகளைப் பெற்று இனிதே வாழ்ந்து வந்தார்.

இவர் பிள்ளைகளிடம் மிகுந்த பாசமுடையவர் அதே நேரம் மிகவும் கண்டிப்பானவராகவும் இருந்தார். பிள்ளைகள் நற்பண்புள்ளவராகவும் ஆற்றல் உள்ளவர்களாகவும் நிறைந்த கல்வி பெறவேண்டும் என்பதற்காகவும் இவரும் இவரது மனைவியும் சிறந்த நல்வழிகாட்டிகளாக திகழ்ந்தார்கள். அத்துடன் நான்கு பிள்ளைகளுக்கும் சிறந்த வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொடுத்தார்.

மூத்த மகன் சிவசோதி அவரது மனைவி தர்மினி பிள்ளைகள் லக்சினி, நிருசினி ஆகியோருடன் கனடாவிலும், இரண்டாவது மகன் சிறிகரன் அவரது மனைவி சுபோதினி பிள்ளைகள் கஜானன், ககேசன் ஆகியோருடன் கனடாவிலும், மூன்றாவது மகன் மகேஸ்வரன் அவரது மனைவி சுஜந்தினி பிள்ளைகள் மிதேஷா, சஸ்வதன், மிஹிரன் ஆகியோருடன் பிரித்தானியாவிலும், ஏகபுதல்வி சுசுந்தினி அவரது கணவர் பிரேமகுமார் பிள்ளைகள் புராதனி, மர்த்தனி ஆகியோருடன் இலங்கையிலும் சிறப்புடன் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

சிறுவயது முதல் இறைபக்தி உடையவராதலால் ஆலய திருப்பணிகள் பாடசாலை அபிவிருத்தி போன்றவற்றிற்கு தாராளமான உதவிகளை செய்து வந்துள்ளார். இவர் நேர்மையான முறையில் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற கொள்கையை இறுதிவரை கடைப்பிடித்து வந்தார்.

அமைதியான சுபாவம் கொண்டவராயினும் இவருக்கு இளம் பாராய நண்பர்கள் பலர் இருந்தார்கள். கோபால் என்று அன்பாக அழைக்கும் இவருடைய பல நெருக்கமான நட்புக்கள் இன்று வரையும் தொடர்ந்து வந்துள்ளமையை நாம் காணலாம்.

தனது இறுதிக்காலங்களிலும் தனது அன்றாட தேவைகளை கூடியளவில் மற்றவர்களின் உதவியின்றி தாமாகவே நிறைவேற்றிக் கொண்டிருந்தார். தனது பன்னிரண்டாவது வயதில் ஆரம்பித்த உழைப்பே தனது இலட்சியமாக கொண்டு

இறுதிவரை அதைக் கடைப்பிடித்து ஒரு பூரணமான வாழ்வை முழு நிறைவோடு வாழ்ந்த திருப்தியுடன் மார்கழி மாதம் 22ம் திகதி, அனைவரையும் தன் மறைவினால் துயரத்தில் ஆழ்த்தி விட்டு 2020ம் ஆண்டு இறைவனுடன் ஐக்கியமானார்.

நிலையில்லாத இந்த உலகத்திலே என்றும் நிலைத் திருக்க விரும்பியவர்கள் தங்கள் செவ்விய வாழ்க்கை முறையினால் தங்கள் புகழை இந்த உலகத்திலே நிலை நிறுத்திவிட்டு மறைந்து போனார்கள் என்ற சங்க இலக்கிய வார்த்தைகளுக்கு எடுத்துக்காட்டாக வாழ்ந்து மறைந்துவிட்டார் திரு. கோபாலபிள்ளை அவர்கள்.

“மன்ன உலகத்து மன்னுதல் குறித்தோர்

தம்புகழ் நிறுவித் தாம் மாய்ந்தனரே”

அவரின் ஆத்மா சாந்தியடைய பரராஜசேகர பிள்ளையாரை வேண்டுவோமாக.

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி

Sivasri 'Sivaakamagana Baaskaran'

'சிவாகமஞான பாஸ்கரன்'

T.MAHADEVA KURUKKAL

Dharmasasta Gurukulam

GAYATRI PEEDAM

Inuvil, Chunnakam

TelePhone: 021 224 1560

சிவஸ்ரீ தா.மஹாதேவக் குருக்கள்

அதிபர், தர்மசாஸ்தா குருகுலம், காயத்ரி பீடம்

ஸ்ரீ கண்ணகாபரமேஸ்வரீ தேவயாலயம்

இணுவில், கன்னாகம்.

திகதி.....

இணுவில் வட்டுவினியில் வசித்து வந்த பிரபல வர்த்தகர் திரு. க. கோபால் பிள்ளை அவர்கள். குருவின் வாசம் மிக்கவர். இணுவிலில் பல ஆலயங்களில் அபிஷேக பூசைகள் நடாத்தி வந்தவர். இறைபக்தி மிகுந்த அவர் தன் வீட்டிற்கு பக்கத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் கண்ணகை பரமேஸ்வரியிடமும் இணுவில் பரராஜசேகரவிநாயகரிடமும் தீராத பக்தி பூண்டவர். அவர் தம் மனைவி பூமாலட்சுமி யிடமும் தன் புத்திரர், புத்திரிகளிடம் மிகுந்த பாசம் கொண்டிருந்தவர். அவர் இப்போது நம்மிடம் இல்லையென்றும் இறைவனுடைய திருவடி நிழலில் சங்கமமாயிருக்கிறார். அவர்தம் ஆத்மா சாந்தியடைய ஸ்ரீ கண்ணகா பரமேஸ்வரி அம்பிகையை பிரார்த்திக்கிறேன்.

இரங்கலுரையும், ஆத்மா சாந்திப் பிரார்த்தனையும்....

சுற்றும் உலகத்தின் குக்குமத் தன்மையினை
உற்றுப் பார்க்கின் உண்மைகள் பலவாம்....
மண்ணில் பிறந்த மானிடரெல்லாம்
எண்ணில் நியதிக்கு உட்பட வேண்டும்
கோவில் தொண்டே கோடி செய்து
அறப்பணியாலே அவனியில் சிறந்த
கோபாலபிள்ளை கைலாசம் சென்றிட்டார்...
இணுவில் புகழ் செர் இணுவைக்கந்தன்
வரலாற்று வளம் சேர் வட்டுவினி பிள்ளையார்
அருமை அரண் சேர் செகராசசேகரப்பிள்ளையார்
முப்பதி தன்னில் உபயம் செய்திட்ட
உத்தமன் இன்று உலகினில் இல்லை
என் அன்புக்குரிய பிரியமான பிறேம்குமாரின்
மாமாவின் மறைவு மனதை நெருட....
எனது சொந்தப் பெருமானும் முருகப்பெருமானும்
குடும்பத்தின் அனைவரும் நலம்பெற
என்றும் அருளினை அள்ளிவழங்க....
பிரார்த்தித்துப் போற்றுகின்றேன்.
ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

இ. ஸ்ரீஸ்கந்தராசா குருக்கள்,
இணுவில் கந்தசாவமி கோவில்,
செகராசசேகரப்பிள்ளையார் கோயில்,
பிரதம குருக்கள்
இணுவில்.

“Bhava Nivasam”
Karaikkal Road,
Inuvil East,
Chunnakam, Sri Lanka.
0094 21224 1781

சிவமயம்
“மந்திர கிரியா சுரமி” சிவபூந் குமார சரவணபவக் குருக்கள் J.P
அகில உலங்கைச் சமாதான நீதிவான்
பிரதம குரு : ஸ்ரீ ஸடபத்திரகாளி அம்பாள் தேவஸ்தானம் (தூஷடி)
விசேட குரு : ஸ்ரீ சுந்தர ஆஞ்சனேயர் கோயில் மருதனார்மடம்)
உற்சவ குரு : ஸ்ரீ விசாண்டசி அம்பாள் சமேத விஸ்வநாத சுவாமி ஆலயம் (காரைக்கால்)

“பவா நிவாசம்”
காரைக்கால் வீதி.
இணுவில் கிழக்கு.
சுன்னாகம், இலங்கை.
0094 776935311

நியதியை வெல்ல நாம் யார்?

திருவாளர் கோபாலபிள்ளை அவர்களின் இவ்வுலக நிறைவுச் செய்தி அறிந்தேன். உற்றாரும், சுற்றமும், உறவுகளும் போல் எம் மனதிலும் தாங்கொனா துயரச் செய்தி யாகவே இருந்தது. ஆயினும் இறை, இயற்கை நியதியை எண்ணி ஆறுதல் பெறுதலே யதார்த்தம் என உணர்ந்தேன்.

“வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்ட மாந்தர்த்தம்
உள்ளத் தனைய துயர்வு”

“நின்ற நீரின் அளவினவாம் நீர்ப்பூக்களின்
தாளினது நீளங்கள்; அதுபோல் மக்கள் தம்
ஊக்கத்தளவினவாம் அவர் உயர்ச்சி”

என திருக்குறளுக்கு பரிமேலழகர் உரை செய்திருக்கிறார்.

அமரர் கோபாலபிள்ளை அவர்களும் தம் வாழ்வில் உழைப்பாலும், ஊக்கத்தாலும் உயர்நிலை எய்தியவர். உற்றவரைப் பேணி, உறவினரை ஆதரித்து, ஊரவரைக் கனம் பண்ணி நற்பெயர் புகழோடு வாழ்ந்த உத்தமர். அன்பும், பண்பும், அறிவும், ஆற்றலும் பெற்றவர். அமைதியாகவே அலுவல்கள் எல்லாவற்றையும் அனாயாசகமாக ஆற்றி முடிப்பார்.

வட்டுவினி கண்ணகை அம்மன் கோயில் மற்றும்
வட்டுவினி பிள்ளையார் கோவில் சூழலில் அவரை அடிக்கடி
காணலாம். இறை வழிபாட்டோடு வழிபடவரும் அன்பர்களோடு
நெருங்கிப் பழகி அவர்களின் சுகநலன்களையும் விசாரிப்பார்.
இத்தகைய பண்பாளர் எம்மத்தியில் இன்று இல்லை. வட்டுவினிப்
பிள்ளையாருக்கு பரம்பரை பரம்பரையாக ஆற்றி வருகின்ற
உபயங்களை மிகப் பற்றோடு ஆற்றி வந்த பக்திமான்.

தோற்றம் உண்டேல் மறைவும் உண்டு

பிறப்பு பிறந்தவரை அழவைக்கும்

இறப்பு பிறரை அழவைக்கும் இது இயற்கையின் நியதி.
அவர் உடம்பு அழிந்தாலும் அவர் செய்த சேவைகள், வாழ்ந்த
முறை, அவர் பெயர், புகழ் என்றும் அழியாமல் எல்லோர்
மனத்திலும் அவர் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பார்.

அன்னாரின் ஆத்மா இறைவன் திருவடியில் அமைதி
யுறப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

அன்பே சிவம்

இரங்கலுரை

திரு. கோபாலபிள்ளை அவர்களின் மறைவுச் செய்தி கேட்டு மிகவும் துயரடைந்தோம். அன்னார் சிறுவயது முதற் கொண்டே ஸ்ரீபரராஜசேகரப் பிள்ளையார் மீது மிகுந்த பக்தியும் நம்பிக்கையும் கொண்டிருந்தார். அன்னார் ஆரம்ப கல்வியை தொடர்ந்து வியாபாரத்தில் நாட்டம் கொண்டு தனது மாமனார் திரு. கணபதிப்பிள்ளையின் வீட்டோரம் சேர்ந்த கடையை நடாத்தி வந்தார். பின்பு கே.கே.எஸ் வீதியில் மேல் மாடிகட்டடம் ஒன்றிணைக் கட்டி மேலே வீடும் கீழே கடையும் அமைத்து தொழில் செய்து வந்தார்.

வட்டுவினி அம்மன் கோவிலடியைச் சேர்ந்த திரு. சின்னத்தம்பியின் மூத்த புதல்வியை திருமணம் செய்தார். பிள்ளைகள் எல்லோரும் சிறந்தவர்களாகவும் கல்வியில் உன்னத நிலையடைந்தார்கள். இவ்வாறு இருந்து வாழ்ந்து வரும் வேளையில் காலன் வயப்பட்ட சிவபதப்பேறடைந்தார்.

அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய எல்லாம்வல்ல ஸ்ரீ பரராஜசேகர பிள்ளையாரை வேண்டி நிற்கிறேன்.

**இணுவில் ஸ்ரீ பரராஜசேகரபிள்ளையார் கோவில்
சிவஸ்ரீ வை. சோமாஸ்கந்த குருக்கள்**

SIVAPOOMI TRUST

சிவபூமி அறக்கட்டளை

Head Office : Sivapoomi
Kondavil East,
Kondavil.

E_mail:- sivapoomi@gmail.com,
Web:- www.sivapoomi.org

T.P No: 021 2227938

செஞ்சொற்செல்வர் கலாநிதி. ஆறு.திருமுகன்

(தலைவர் ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தாணம்)

(தலைவர் சிவபூமி அறக்கட்டளை சுவாமிநாதர்)

வழங்கிய பிரார்த்தனைச் செப்தி

இணுவில் பரராஜசேகரப்பிள்ளையாரின் மீளா அடியாலரும், பிரபல தொழிலதிபருமான உயர் திரு. கதிர்காமர் கோபாலப்பிள்ளை அவர்களின் பிரிவு குறித்து மிகுந்த கவலையடைகிறேன். அன்பும், பண்பும், அமைதியும் நிறைந்த ஒரு நல்ல மனிதத்தை நாம் இழந்து விட்டோம். தனது அயராத முயற்சியால் மிகச் சிறந்த வாணிப நிலையத்தை நடாத்தியதுடன் தன் பிள்ளைகளின் கல்வி வளர்ச்சியில் மிகுந்த அக்கறையோடு செயற்பட்டு வெற்றியும் கண்டனர். தொல்லை வழிபாட்டுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து தலங்கள் தோறும் சென்று குடும்பமாக வழிபாடு செய்பவர். சென்ற ஆண்டு எங்கள் துர்க்கை அம்மன் ஆலயத்துக்கு வருகை தந்து வழிபாடு செய்துவிட்டு என்னை அன்புடன் அரவணைத்த காட்சி மனதில் பசுமையாக நிறைந்துள்ளது. எங்கு கண்டாலும் உரிமையோடு உறவாடுவார். ஒருமுறை கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் எனது உரை நிகழ்ச்சி நடந்த போது, அங்கு காத்திருந்து வாழ்த்திச் சென்றவர். அன்னாரின் மருகர் திரு. பிரமகுமார் அவர்கள் இன்று வடக்கு மாகாண நீர்ப்பாசனத் துறை பொறியியலாளராக அரிய சேவையாற்றி வருகிறார். அவர் யாழ்ப்பாணம் வரும் போதெல்லாம் நாவற்குழி திருவாச

அரண்மனை தரிசித்துச் செல்வார். அவரைச் சந்திக்கும் போதெல்லாம் கோபாலபிள்ளை அண்ணை பற்றி விசாரிப்பது வழக்கம். சென்ற இரு வாரங்களுக்கு முன் அவரை நான் சந்தித்த போது அவர் கவலையுடன் மாலா வைத்தியசாலை அவசர பிரிவிலுள்ளதைச் சொன்னார். மிகக் கவலையாக இருந்தது. என் செய்வோம். நியதியை யார் வெல்ல முடியும். இறை அழைப்பை போற்ற அன்னார் புறப்பட்டு விட்டார். மைந்தர்கள் இன்றைய சூழலில் வரமுடியாத மைந்தர்கள் இன்றைய சூழலில் வர முடியாத நிலையில் மருகர் கடமைகள் நிறைவாக நிறைவேற்றினார். எங்கள் அன்புக்குரிய கோபால பிள்ளை அண்ணை நிறைவாக வாழ்ந்து எல்லாச் சிறப்பையும் சந்தித்து இறையடி சேர்ந்து விட்டார். அன்னாரின் குடும்பத்தவர்கள் அனைவருக்கும் ஆறுதல் கூறி, ஆத்மா சாந்தியெனப் பிரார்த்தித்து அமைகிறேன்.

ஆறு. திருமுருகன்

தன்னடக்கம் மிக்க பெருமகள்

அமரர் கதிர்காமு கோபாலபிள்ளை அவர்களின் பிரிவுச் செய்திகேட்டு அதிர்ச்சியடைந்தவர்களில் நானும் ஒருவன். நல்ல குடும்பத்தலைவனாக, அன்பு கொண்ட கணவனாக, பாசமிக்க தந்தையாக, அரவணைக்கும் மாமனாக, பற்றுக் கொண்ட பேரனாக, உயர்ந்த உள்ளம் கொண்ட சமூக சேவனாக வாழ்ந்து எம்மைப் பிரிந்து சென்ற, எல்லோராலும் கோபால் மாமா என அழைக்கப்படும் அமரர் கோபாலபிள்ளை இன்று எம்முடன் இல்லை. இணுவில் கிராமத்திலே பிரபலம் மிக்க வர்த்தகராக வாழ்ந்தது மட்டுமன்றி நல்லதொரு விவசாயியாகவும் வாழ்ந்த அவரது பெருமைகள் என்றும் மறக்கப்பட முடியாதவையாகும். கடவுள் பக்திமிக்க அமரர் கோபாலபிள்ளை இணுவில் பரராஜசேகரப் பிள்ளையார் மீது அயராத காதல் கொண்டவர். மகோற்சவ காலங்களிலே ஆலய முன்றலில் தொடர்ச்சியாக உலாவரும் அவர் தனது அயலில் அமைந்துள்ள வட்டுவிளி அம்பாள் ஆலயத்தின் மீதும், அதன் திருப்பணிகள் மீதும் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டவர். வட்டுவினி கண்ணகா பரமேஸ்வரி ஆலயத்தின் மஹா கும்பாபிஷேக நிகழ்விலும், ஆலய மகோற்சவ காலங்களிலும் ஆலயமே தஞ்சமென இருப்பது அவரின் இயல்பாகும்.

அமரர் கோபாலபிள்ளையின் நல்ல பண்பு ஊர் மக்களை அவர்பால் பற்றும் பாசமும் கொள்ள வைத்தது. இதன் காரணமாகவே தனது ஏகபுத்திரியை நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத்தின் மாகாணப் பொறியியலாளரான திரு. வே. பிறேம்குமாருக்கு மணவாட்டியாக ஒப்படைத்தார். அது போன்றே அவரது புத்திரர்கள் உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும்

புகழ் பெற்றவர்களாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். புகழ்மிக்க குடும்பத்தில் திருமணம் முடித்த அமரர் கோபாலபிள்ளை இறைபதம் அடையும் வரை பேருடனும் புகழுடனும் வாழ்ந்தவர் எனக் கூறினால் அது மிகையாகாது.

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுரையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

என்ற பொய்யாமொழிப் புலவரின் கூற்றுக்கிணங்க இவ்வுலகில் சிறப்புடன் வாழ்ந்த அவர் இப்பொழுது விண்ணுலகம் சென்று இறைவனுடன் சங்கமித்துக் கொண்டார். அவரை இழந்து தவிக்கும் குடும்பத்தினருக்கு எமது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைச் செலுத்துவதுடன் அவரது ஆத்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

பேராசிரியர் க. வேதராஜா

முன்னாள் பீடாதிபதி,

முகாமைத்துவ சுற்கைகள் வணிகபீடம்,

யாழ். பல்கலைக்கழகம்.

அன்பு மனைவியின் புலம்பலம்

என் அன்புத் தெய்வமே எங்கு சென்றீர்கள்? எங்களுக்குச் சொல்லாமல் எங்கு சென்று மறைந்தீரோ? என்னால் தாங்க முடியவில்லை ஐயா. நானும் உங்களுடன் வருவதென்றே இருந்தேன் ஆனால் நீங்கள் எனக்குச் சொல்லாமல் வீட்டிற்களே? என்னையும், எனது பிள்ளைகளையும், பேரப்பிள்ளைகளையும் தவிக்க விட்டு என்னை துன்பக்கடலில் மூழ்கடிக்க செய்து விட்டு சென்றீரே!

நீங்கள் எவ்வளவுதான் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தாலும் நான் உங்களைப் பார்ப்பேன் தானே ஆனால் நீங்கள் ஏன் என்னிடம் கூறாமல் சென்றீர்கள். எந்தக் கோயிலுக்குச் சென்றாலும் என்னையும் உடன் அழைத்துச் செல்வீரே! நான் என்ன பொருள் கேட்டாலும் வாங்கித் தந்து என்னையும் மகிழ்விப்பீரே! இனி நாள் இப்படி உரிமையுடன் யாரிடம் கேட்பேன்? எனது சகோதரர்களின் குடும்பம், உங்களது சகோதரர்களின் குடும்பம், நம்முடைய பிள்ளைகள் குடும்பங்கள் மீது அதிக பாசத்துடனும் அக்கறையுடனும் இருந்தீரே. என்னால் நீங்கள் என்னை விட்டுச் சென்றதை தாங்க முடியவில்லை.

உங்கள் உடலில் அக்கறை செலுத்தாது நல்லதாக உழைத்தீரே. இறுதிக் காலத்தில் இந்த நோய் வந்து அவரை வாட்டி என்னிடமிருந்து பிரித்து விட்டது. எத்தனை பிறவிகள் எடுத்தாலும் நான் உங்களுக்கு மனைவியாக இருக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறேன்.

நான் தினமும் இறைவனிடம் உங்களிற்காகவே வேண்டி
நிற்பேன். பல நேர்த்திக் கடன்கள் கூட என்னால்
முடிந்தளவுக்குச் செய்தேன் இருப்பினும் நான் இவ்வளவு
செய்தும் எந்தவொரு இறைவனுக்கும் கேட்கவில்லை போல
உங்களை காலன் வந்து கூட்டி செல்ல விட்டு விட்டார்களே!
நீங்கள் இல்லாமல் நான் எவ்வாறு வாழப்போகிறேன் என்றே
தெரியவில்லை.

**என்றும் உங்களை எண்ணும்
மனைவி பூமலட்சுமி**

அப்பா எனும் உறவின் ஆதிக்கத்தை அருகில் இருக்கும் போதே அல்லது தொலைவில் இருக்கும்போதோ எவராலும் உணர்ந்து கொள்ள முடிவதில்லை. ஏதோ அவர்கள் சுகமாக இருக்கிறார்கள் என்று கருதியவாறே எல்லோர் வாழ்க்கையும் தொடர்கின்றது. இதற்கு நாம் மட்டும் விதிவிலக்கல்ல, ஆனால் எப்போது அவர்களை மீண்டும் இனி ஒருமுறை காணமுடியாது எனும் நிலை வருகிறதோ அன்றுதான் நாம் அதன் பாதிப்பையும் வலியையும் உணர ஆரம்பிக்கின்றோம்.

நாமும் எமது தந்தையை, அவருடைய அன்பு, பாசம், அரவணைப்பு அனைத்தையும் கடந்த 22.12.2020 இலிருந்து இழந்துவிட்டதை உணர்கின்றோம். எமது இளமைக்காலத்திலிருந்து எமது வாழ்வில் ஒன்றா இரண்டா எத்தனையாயிரம் நிகழ்வுகள் அதில் எமது தந்தையின் எத்தனை விதமான பேச்சுக்கள், முடிவுகள் மற்றும் தீர்மானங்கள் அவை ஒவ்வொன்றும் எமக்கு வழங்கிய அறிவுரைகள்.....!! ஒன்றின் பின் ஒன்றாக தற்போது அலைமோதிச் செல்கின்றன. அவர் தனது சிறுபராயத்தில் தமது குடும்ப உயர்வுக்காக எவ்வாறு தம் குடும்ப உறுப்பினர்களுடன் பாடுபட்டார் என்று எமக்கு சிறு கதைகளாக கூறுவார். அவர் கூறும் ஒரு வேலையை நாம் செய்ய சங்கடப்படும் போதோ அல்லது ஒரு தேவையை நிறைவேற்ற மறுக்கும் போதோ தான் தன் வாழ்க்கையில் கண்ட அனுபவங்களையும் கஷ்டங்களையும் எமக்கு எடுத்துக் கூறி புத்திமதி புகட்டுவார்.

மிகவும் கடின உழைப்பாளி! எமக்கு நினைவு தெரிந்த காலத்திலிருந்து ஒரு காலமும் அவர் காலை 5.00 - 5.30க்கு

மேல் உறங்கி நாம் கண்டதில்லை. காலையில் முதலில் சந்தைக்கு செல்வார் பின் தனது வியாபார நிலையம் செல்வார். கிழமைக்கு 3 தடவை யாழ்நகரம் தனது வியாபாரத்திற்காக கொள்முதல் செய்ய செல்வார் அத்துடன் மாலையில் தனது தோட்டங்களுக்கும் சொல்வார். இதற்கிடையில் தமது உறவினர்கள் நண்பர்களின் விசேட அல்லது துக்க நிகழ்வுகளுக்குச் சமூகமளிக்க ஒருபோதும் தவறியதில்லை. மேலும் தான் பிறந்து வளர்ந்த வீட்டிற்கும் அடிக்கடி செல்வார். அங்கு செல்லும்போது ‘‘வீட்டைபோட்டுவாறன்’’ என்றுதான் கூறுவார். அதை இன்றுவரை அவர் கடைப்பிடித்து தனது தமக்கையாரையும் தம்பியாரையும் சந்தித்து வந்தார்.

தந்தை என்ற கடமையில் அவர் என்றும் தவறிய தில்லை. எமக்கு தேவையான அனைத்தையும் அந்தந்த நேரங்களில் நிறைவேற்றியுள்ளார். முக்கியமாக எமது கல்விக்கான தேவைகளை உடனடியாக எந்தவித தடையுமின்றி நிறைவேற்றி வைப்பார். சிறுவயதில் அனைத்து ஈழத்து கோயில்களுக்கும் எம்மை பல தடவை அழைத்து சென்றுள்ளார். அதில் கதிர்காமம் சென்று தங்கி வந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. அதேபோன்று தனது தாய், தந்தையாரையும் எந்த ஒரு கோயிலுக்கும் அழைத்துச் செல்ல தவறியதில்லை. எங்களை நல்ல விசயமென தான் கருதும் நிகழ்வுகளுக்கெல்லாம் அழைத்துச் செல்வார். இவ்வாறு ஒருமுறை திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் பிரசங்கம் பார்க்க கொக்குவில் மஞ்சவனப்பதி சென்றோம் ஆனால் நிகழ்வின் பின் நடுச்சாமத்தில் தனியார் அரசு போக்குவரத்துக்கள் இல்லாமை

யால் நடந்தே வீடு கூட்டிவந்தார். மாதம் ஒரு திரைப்படம் அழைத்துச் செல்வார். சிறுவர் களியாட்ட கேளிக்கை நிகழ்வுகள் (Carnival, Circus) போன்றவை யாழ் நகருக்கு வந்தால் நாம் அவற்றை எப்போதும் தவறவிட்டதில்லை. மேலும் அவருடைய வியாபாரத்தை கவனித்து வந்த எமது தாய்மாமன் சிங்கப்பூர் செல்லும் நிலை வந்தபோதும் எமது கல்விக்கு பங்கம் விளையாதவாறு கூடியவரையில் தானே முழு நேரமும் தன்னுடைய வியாபார நிலையத்தையும் தோட்டங்களையும் பராமரித்து வந்தார்.

மேற்கூறியது போன்று எண்ணற்ற அவர் நினைவுகள் அலைமோதி அவர் எம்மைவிட்டு சென்றுவிட்டார் என்று நினைவுபடுத்துகின்றன. அவர் எம்மை விட்டுப்பிரிந்தாலும் அவர் எண்ணங்களும் நினைவுகளும் எம்மைவிட்டு அகலா எம் அன்புத்தெய்வத்தின் இனிய நினைவுகளுடன் அவர் ஆத்மா சாந்தியடைய என்றென்றும் கடவுளை வேண்டும்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

பிள்ளைகள்

அன்பு அப்பா

அப்பா நீங்கள் இவ்வுலகிலிருந்து நீங்கிவிட்டீர்கள் என்பதை நினைத்து பார்க்க முடியவில்லை. சிறுவயது முதல் உங்களையே சுற்றி திரிந்த ஞாபகம் என்னை வாட்டுகிறது. நீங்கள் கண்டிப்பானவராக எம்மோடு இருந்தமையால் நாங்கள் இப்போது எல்லோரும் மதிக்கும் அளவு பண்புள்ள பிள்ளையாக இருக்கிறோம். நான் உங்களுக்கு ஒரே ஒரு பெண் பிள்ளை என்ற படியால் அண்ணாமாரை விட என் மீது அதிக பாசம் வைத்திருந்தீர்கள். இப்போது அவ்வாறு என் மீது பாசம் காட்ட யார் இருக்கிறார்கள் அப்பா.

அப்பா நான் என்ன பொருள் கேட்டாலும் என்ன விலை என்று கூட பார்க்காது உடனே வாங்கி தந்தீர்களே. நீங்கள் எந்த துன்ப நேரங்களிலும் அழுது நான் பார்த்ததில்லை. ஆனால் என்னைத் திருமணம் செய்து கொடுக்கும் போது உங்கள் கண்களில் நீர் வடிவதைக்கண்டு என் மனம் மிகவும் நெகிழ்ச்சி அடைந்தது.

கொழும்பில் இருக்கும் காலங்களில் நீங்கள் என்னுடைய பிள்ளைகளை பாடசாலைக்கும் ரீயூசனுக்கும் (Tuition) அழைத்துச் சென்று மூட்டி வருவீர்களே! சாப்பிடும் போது கூட என்னுடைய பிள்ளைகளை கூப்பிட்டு உங்களுடன் சாப்பிடச் சொல்வீர்களே. தனக்கு தெரிந்த கதைகளையும் அனுபவக் கதைகளையும் எனது பிள்ளைகளுக்கு கூறி அவர்களை மகிழ்விப்பீரே. எந்தவொரு விடயத்திலும் மற்றவரை கஷ்டப்படுத்தக்கூடாது என நினைப்பீரே! எனக்கும் அம்மாவிற்கும் சமையல் வேலைகளுக்கு கூட உதவி செய்து தருவீர்களே!

2020 ஆண்டு நான் கொழும்பிலிருந்து இணுவிலிற்கு வந்த போது நாங்கள் எல்லோரும் அசைவ உணவுகள் சமைத்து சாப்பிட்டோம். அப்போது எனது பிள்ளையின் தொழிலுக்காக 3 நாட்கள் மட்டுமே நிற்க முடிந்தது. அப்போது எனக்கு தெரியவில்லை உங்களை நலமோடு பார்க்கும் கடைசி நாள் என்று. நான் கொழும்பிற்கு சென்ற சில நாட்களின் பின் அம்மா அப்பாவிற்கு கால் வீங்கி இருக்கிறது ஆஸ்பத்திரிக்கு சென்று இருக்கிறார் என்று கூறிய போது மனம் மிகவும் வலித்தது. பின் அப்பா வீட்டிற்கு வந்துவிட்டார் என்று கூறியதைக் கேட்டு மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. தினமும் அப்பாவைப் பற்றி அம்மாவிடம் தொலைபேசியில் விசாரிப்பேன். கால் வீக்கம் வற்றவில்லை என மீண்டும் தானாகவே ஆஸ்பத்திரி சென்றார். அவருடைய நிலை மோசமாகிறது என்று அறிந்து அப்பாவை காண ஓடோடி வந்தேன் நான் உங்களை ஆஸ்பத்திரியில் வந்து பார்த்த போது எனது மனம் நொருங்கி போய்விட்டது.

நான் உங்களை பார்த்து வந்த மறுநாளே என்னை தவிக்க விட்டு விட்டு காலனோடு சென்றுவிட்டீர்களே. உங்கள் பிரிவை என்னால் இன்னும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. உங்கள் அத்மா சாந்தியடைய இறைவனை வேண்டுகிறேன்.

**உங்கள் சின்பு மகள்
சுகந்தினி**

அன்பு மருமகனின் புலம்பல்

எனது அன்பு மாமாவே, தங்களை முதலே அறிந்திருந்த போது தங்களுடைய வெளித்தோற்றத்தை கண்டு, கண்டிப்பான சுபாவம் உடையவர் போல் தென்பட்டீர்கள். தங்களின் ஏகபுத்திரியை மணந்த பின்னரும் தங்களுடன் நெருங்கிப்பழகும் சந்தர்ப்பங்கள் என்னுடைய வேலை நிமிர்த்தம் காரணமாக கிடைக்காத படியினால் தங்களைப் பற்றி அதிகம் அறிய முடியவில்லை. கலியாணம் முடிந்தபின் நாட்கடைக்கு சாமான் வாங்க என்னுடைய காலம் சென்ற தந்தையாருடன் முதன்முதலில் கடைக்கு வந்திருந்தேன். அப்போது தாங்கள் நடந்து கொண்ட பண்பைக் கண்டு வியந்தேன். என்னுடைய பெற்றோரின் கலியாணத் தெரிவு மிகப் பொருத்தமானதாக இருந்ததை உணர்ந்தேன்.

தாங்கள் கொழும்பில் எம்மோடு இருந்த காலத்திலேயும் பின்னரும் வருகிற உற்றார் உறவினர்களிடம் என்னைப்பற்றி தாங்கள் கூறியதை அவர்கள் வாயினால் கேட்கும்போது மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருந்தது.

என்னுடைய தாய் தந்தையரை அடுத்தடுத்து (2001ம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம், 2002ம் தை மாதம் இழந்ததன் பின், தங்களையும் மாமியையும் என்னுடைய அப்பா, அம்மாவாக தான் நினைத்து வாழ்ந்து வந்திருக்கிறேன்.

தற்போதைய கோவிட் - 19 சூழ்நிலையில் கொழும்புக்கு செல்ல முடியாத சந்தர்ப்பத்தில், இணுவிலில் தங்களுடன்

இருந்த காலத்தில் மிகவும் நெருக்கமாக பழகும் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. நான் உவ்விடம் இருக்கும்போது தாங்கள் வழமையாக 5.00 மணிக்கு எழும்பி இஞ்சிப் பிளேன்ரி குடிக்கும்போது எனக்கும் போட்டுத் தருவீர்களே அதை எப்போது இனிக் காண்போம்.

மாமி கோயில்களை கும்பிட்டு வரும்போது தேவையான மரக்கறியை வெட்டியும் வெங்காயத்தை உரித்தும் வைத்து என்னைக் கண்டால் மத்தியான சாப்பாட்டிற்கு ஏதுவாக அரிசியை கூட உலையில் போட்டுவிட்டு மாமி வந்தவுடன் மருமகன் வந்துவிட்டு அலுவலக கூட்டத்துக்கு போய்விட்டார் சாப்பிட வருவார் நல்ல கறியை காய்ச்சி வையும் என மிகவும் அன்பாக சொல்வீர்களே.

தங்களின் உடல் தகனம் செய்யப்பட்ட காணியின் அருகில் உள்ள காணியில் (தற்போது விற்கப்பட்டுவிட்டது) நீங்கள் சொல்லி நான் கொண்டு வந்த தேக்கங்களிற்குள் தங்களால் நடப்பட்டு தலை நிமிர்ந்து நிற்பதை தங்களுக்கு கொள்ளி வைக்கும் போது பார்த்தபோது தங்களின் முயற்சியை எடுத்தியம்புகிறது.

தாங்கள் கஷ்டப்பட்டு உழைத்து இந்த நிலைக்கு முன்னேறியதை நான் நன்கு அறிவேன். பிறரது சொத்துக் களுக்கு ஆசைப்படாமல் தங்களுடைய முதிசக் காணியை தங்களுடைய சகோதரரின் மகள் கேட்டபோது உடனே கையெழுத்திட்டு கொடுத்த பெருந்தன்மைக்கு ஒருவரும் ஈடாக மாட்டார்கள்.

நான் கோபாலபிள்ளையின் மருமகன் என்று சொல்லும் போது தங்களால் எமக்குக் கிடைக்கின்ற கௌரவத்தையிட்டு மிகவும் பெருமைப்படுகிறேன்.

தாங்கள் இறுதியாக வைத்தியசாலையில் இருந்த காலப் பகுதியில் அடிக்கடி வந்து பார்த்துச் சென்ற பின் கடைசியாக 20.12.2020 அன்று தங்களை வந்து பார்த்த பின் என்னைக் கண்டு கண் கலங்கி வடித்த கண்ணீரை துடைத்து விட்டு, நான் விபூதியை தங்களுக்கு பூசி, மாமா என்ன செய்கிறது எனக் கேட்ட போது உடம்பு நோகிறது எனச் சொன்னீர்கள். நான் தடவி விட்டபின் வெளியாலே கஜசாந்தைக் கூப்பிட்டு விடுங்கோ கதைத்துக் கொண்டிருப்போம் எனக் கூறிய தங்களை காலன் செவ்வாய் அதிகாலை திடீரென அழைத்தது தாங்க முடியாத வேதனையை எனக்கு தருகிறது. வெளியில் கத்தி அழ முடியாமல் மனதிற்குள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு துக்கத்தை அடக்கிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

தங்களுடைய இறுதிக் கிரியைகளில் நேரடியாக பங்கு பற்றி தாங்கள் அடிக்கடி கூறும் என்னுடைய மருமகன் மருமகனல்ல மகன் என்ற வார்த்தையை நிரூபித்து விட்டதில் எனக்கு ஓரளவு மனத்திருப்தியை தருகிறது. தங்களுடைய ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

**மருமகன் எந்திரி வே. ரிரேமகுமார்
(நீர்ப்பாசன பணிப்பாளர் வடமாகாணம்)**

அம்மம்மாவிற்கு மூத்த பேத்தியடமிருந்து

இவ்வளவு விரைவாக எம்மைவிட்டு பிரிந்து சென்றது ஏன் அப்பப்பா? அம்மப்பாவாக இருந்தாலும் நான் உங்களை எப்பொழுதும் அப்பப்பா என்றே அழைப்பதுண்டு. இன்றும் கூட நம்ப முடியவில்லை. நீங்கள் எம்மோடு இல்லையென்று. ஒவ்வொரு தடவையும் கொழும்பில் இருந்து இணுவில் வரும் போது புன்முறுவலுடன் எப்போதும் எம்மை வரவேற்பீர்கள். நாங்கள் கொழும்பிற்கு திரும்பி வெளிக்கிடும் வரைக்கும் எங்களுக்கு என்ன தேவை என்று கேட்டும் சில நேரங்களில் கேட்காமலும் எல்லாவற்றையும் செய்து உபசரிப்பீர்கள். இனி எங்களை இவ்வாறு இணுவிலில் வந்து நிற்கும் போது பார்த்துக் கொள்வதற்கு யார் இருக்கிறார்கள்.

உங்களின் முதல் பேத்தி என்ற பெருமையும் உங்களோடு அதிக நேரம் கழித்த பேத்தி என்ற பெருமையும் எனக்கே உண்டு. எனது சிறுவயதில் நீங்கள் எங்களுடன் கொழும்பில் இருக்கும் போது எங்களுக்கு பல கதைகள் சொல்வது உண்டு. இந்தியாவிற்கு செல்லும்போது நீங்கள் சென்ற கோவில்கள், பிரபல்யமான இடங்கள், உணவுப்பழக்க வழக்கங்கள் ஆகியவற்றை எங்களிடம் சொல்லி மகிழ்வதுண்டு. உங்களுக்கு புதிய உணவுகளை சமைக்க முயற்சிப்பதில் ஆர்வமுண்டு என்பதை நான் அறிவேன். ஒரு நாள் நீங்கள் தொலைக்காட்சி சமையல் நிகழ்ச்சியைப் பார்த்து மாங்காய் குழம்பு செய்து தந்தது எனக்கு இன்னும் நினைவில் உள்ளது. நாங்கள் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சியை பார்க்கும் போது அது சம்பந்தப்பட்ட கதைகளை நீங்கள் எங்களுடன்

எப்பொழுதும் பகிர்வீர்கள். நாங்கள் இருவரும் சேர்ந்து Discovery Channel ஒளிபரப்பாகும் நிகழ்ச்சியை ரசித்த அந்த நாட்கள் திரும்பவும் வராதா என்று இன்று எனக்கு தோன்றுகிறது. உணவு உண்ணும் போது ஒன்றும் விடாமல் நீங்கள் சாப்பிடுவதைப் பார்த்து பல நேரங்களில் அதை பின்பற்ற வேண்டும் என்று நினைப்பதுண்டு இவ்வாறு எங்களுக்கு பல பல நேரங்களில் அதை பின்பற்ற வேண்டும் என்று நினைப்பதுண்டு இவ்வாறு எங்களுக்கு பல நல்ல பழக்கங்களை சொல்லிக்கொடுக்க இனி யார் இருக்கின்றனர்?

எனது பிறந்தநாள், பண்டிகை என்று எல்லாவற்றிக்கும் அன்றிலிருந்து இன்றுவரை புது உடுப்பு வாங்குவதற்கு காசு அனுப்புபவீர்கள். நான் யாழ்ப்பாணத்தில் வேலை செய்யும் போது உங்களோடு இணுவிலில் தங்கிய நாட்கள் என்னால் மறக்க முடியாது. எனது பாதுகாப்பிற்காக 80 வயதிலிலும் கூட என்னோடு மன்னார் வரை பஸ்சில் வந்து திரும்பியது என்னால் எப்போதும் மறக்க முடியாது. நான் உங்களோடு இருக்கும் போது திண்பண்டங்கள், பழங்கள் என்று என்ன சாப்பிட்டாலும் எனக்கு பாசத்துடன் கொடுத்து சாப்பிடுவீர்கள். எனக்கு என்ன பிடிக்கும் என்றுகேட்டு அதை வாங்கி வந்து அம்மம்மாவிடம் கொடுத்து சமைத்துக் கொடுக்கும்படி சொல்வீர்கள். இவ்வாறு என்னை கவனிப்பதற்கு இனி இணுவிலில் யார் உள்ளனர்.

இந்த வயதிலும் என் அப்பப்பா தனது வேலைகளை தானே பார்த்துக்கொள்வார், கடைக்குச்சென்று சாமான்களை வாங்குவார், துவிச்சக்கரவண்டி ஓடுவார், வளவை சுத்தம் செய்வார் என்று நண்பர்களுக்கும் பெருமையாக கூறுவதுண்டு.

உங்களது 83வது பிறந்தநாளை நாங்கள் கொண்டாடியது இன்னும் ஞாபகத்தில் உள்ளது. நாங்கள் போன முறை இணுவிலிற்கு வந்த போது உங்களுடன் சந்தைக்குச் சென்று பொருட்கள் வாங்கிய போது நீங்கள் பேரம் பெசிய விதம் இன்று நினைத்து பார்த்தாலும் நீங்கள் எம்முடன் இல்லை என்று கவலையாக உள்ளது. அன்று நாங்கள் இணுவிலிலிருந்து வெளிக்கிடும் போது நீங்கள் வழிஅனுப்பி வைத்தது தான் நாங்கள் உங்களை சுகமாக நேரில் பார்த்த காட்சி நாள் என்று நினைத்து பார்த்திருக்கவில்லை. அப்பப்பா, நீங்கள் இன்று எம்மோடு இல்லை என்றாலும் உங்களது நினைவு என்றும் என்னுடனேயே இருக்கும்.

உங்கள் பாசமிரு மூத்த பேத்தி

பி. புராதனி

அம்மப்பா என்னும் அப்பப்பா

கோபாலபிள்ளை அவர்கள் எனக்கு அம்மப்பாவாக இருந்தாலும் அவரை நான் அப்பப்பா என்றே அழைப்பது வழமை - என் சிறுவயதிலேயே அப்பாவின் தாயும் தந்தையும் இறந்துவிட்டதால் எனது எல்லா விடயங்களிலும் நலன்களிலும் அக்கறை செலுத்துவதிலும் வழிகாட்டுவதிலும் வீட்டின் முத்தவர் என்ற ரீதியில் பங்களித்தார். தனது சிறுவயது கதைகளையும் அனுபவங்களையும் சிரித்தவாறே சுவாரஸ்யமாக சொல்லுவார். சில சமயங்களில் சமூக வலைத்தளங்களை காட்டிலும் அவருக்கு அதிகம் தெரிந்திருக்குமோ என எண்ணி நான் வியப்படைவதும் உண்டு. எங்களுடன் கொழும்பில் இருந்த காலங்களில், நான் சிறுபிள்ளையாக இருக்கும் போது, இரவு நேரங்களில் Balcony யில் இருந்து கதைகளை அவர் சொல்ல கேட்ட நாட்கள் என் வாழ்வில் மறக்கமுடியாத நினைவுகளாகும்.

அப்பப்பா எப்பொழுது வெளியே சென்றாலும் எமக்கென ஏதாவது சாப்பிட வாங்கி வருவார். அதன் சுவையை சாப்பிட்டவாறே வர்ணிக்கும் வழக்கம் உடையவர். அவர் உணவு உண்ணும் வேளையில் சிறிது உணவையும் சிந்தாமல் வீணாக்காமல் உண்ணும் பழக்கமுடையவர். ஒரு உணவை இவ்வாறு உண்ணும் போது அதன் சுவை இன்னும் நன்றாக இருக்கும் என தன் இரசிப்புத் தன்மையை வெளிப்படுத்துவார்.

அம்மம்மா அப்பப்பாவின் 50வது ஆண்டு திருமண கொண்டாட்டத்தையும் அப்பப்பாவின் 83வது பிறந்த நாள் கொண்டாட்டத்தையும் அவர்களின் அருகில் இருந்து நடத்தி மகிழ்வதற்கான வாய்ப்பு எனக்கும் எனது அக்காவிற்கும் கிடைத்தது. எமது ஒவ்வொரு பிறந்த நாள் நிகழ்வுகளிலும்

தனது கடமைகளைச் செய்வதற்கு அப்பப்பா எப்போதும் தவறியதே இல்லை.

அப்பப்பா பேரம் பேசி பொருட்களை சரியான விலைக்கு வாங்குவதில் திறமைசாலி என்று மற்றவர் சொல்ல கேட்டு இருக்கிறேன். அதனை முதன்முறையாக அவர் இறப்பதற்கு ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு இணுவில் சந்தையில் தேங்காய் வாங்கும் போது நேரில் கண்டேன்.

இறுதியில் வைத்தியசாலையில் அமைதிக்கும் வரை அப்பப்பா தனது மருத்துவப் பதிவுகள், மருந்துகள் ஆய்வு கூட பரிசோதனை பதில்கள் அனைத்தையும் என்னிடம் காட்டி ஆலோசனை கேட்டார். நான் அவருடன் இருக்கும் போது பெரும்பாலும் என்னுடனே வைத்தியசாலை செல்ல விரும்புவார்.

இப்பொழுதும் என்னால் நம்ப முடியவில்லை. அப்பப்பா இப் பூவுலகில் இல்லை என்பதை. இறுதியாக அவரை வைத்திய சாலையில் கண்டு “அப்பப்பா” என்று நான் அழைத்தபோது “ம்” என்று நான் அழைத்த போது “ம்” என்ற பதில் மட்டுமே அவரிடம் இருந்து வந்தது. கண்களைத் திறந்தும் என்னைப் பார்க்கவில்லை. இவ்வாறெல்லாம் நடக்கும் என்று முன்னமே தெரிந்திருந்தால் இன்னும் சிறிது காலம் அவருடனேயே தங்கி இருந்திருப்பேன்.

அவர் இவ்வுலகை விட்டு சென்றாலும் அவரின் சொல்லாலும் செயலாலும் என் நினைவுகளிலும் என்னுடனும் இப்பொழுதும் வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கிறார், இருப்பார்.

பேர்த்தி

மர்த்தனி

எங்கள் அப்பப்பா

நாங்கள் இருவரும், கடந்த சில வாரங்களாக, எங்கள் அப்பப்பாவுடன் சேர்ந்து இருந்த காலங்களையும், உருவாக்கிய நினைவுகளையும் எண்ணிப் பார்த்தோம். எங்கள் அப்பப்பா தன்னடக்கமுள்ளவர், ஆழ்ந்து பேசுபவர், ஒழுக்கமுள்ளவர் மற்றும் பொறுமையுள்ளவர்.

2007 இல் நாங்கள் கனடாவுக்கு குடிபெயர்ந்தாலும், அதுவரையில் அப்பப்பாவுடன் வளர எங்களுக்கு பாக்கியம் கிடைத்தது. அவர் எங்களை தூக்கி திரிந்து விரலைப் பிடித்து கூட்டிச்சென்றது நாம் இன்னும் நினைவில் வைத்திருக்கிறோம். எங்கள் குழந்தைப் பருவத்தின் பல புகைப்படங்களை நாங்கள் பார்க்கும் பொழுது, அப்பப்பாவின் நினைவுகள் எமது மனதில் நீங்காத நினைவுகளாக இருக்கின்றது, இன்னும் இருக்கும்.

Summer 2018 ஆம் விடுமுறையை, அப்பப்பாவுடன் கழித்த நாட்கள் எங்களுக்கு நன்றாக நினைவில் இருக்கின்றது. அவ்விடுமுறைக்கு கொழும்பிலிருந்து நாம் அத்நையுடன் யாழ்ப்பாணத்துக்கு சென்றோம். பத்து வருடங்களுக்கு பின்பு அப்பப்பாவையும் அப்பம்மாவையும் பார்ப்பதற்கு ஆவலாக புகையிரத நிலையத்தில் காத்துக் கொண்டிருந்தோம். அப்பொழுது அப்பப்பா எங்களை அழைத்துச் செல்வதற்காக Van இல்வந்திருந்தார். Van முற்றிலும் நிற்கும் முன்பே அவர் கதவைத் திறந்து, ஓடிவந்து எங்களை அரவணைத்துக் கொண்டார். நாங்கள் கனடாவுக்கு செல்ல முன்பு இருந்த அதே சுறுசுறுப்பு அன்றும் அவரிடம் எங்களால் பார்க்க முடிந்தது.

எமது யாழ்ப்பாண பயணத்தின் பொழுது, சலிக்காமல் எங்களை அணைத்து இடத்திற்கும் அப்பப்பா அழைத்துச் சென்றார். நமது பயணத்தின் கடைசி நாளிலும், சிரமம் பாராது, நல்லூர் கோவிலுக்கு கூட்டி சென்றிருந்தார். அவர் தன்னுடைய கடையை சுற்றி காட்ட கூட்டிக்கொண்டு போன போது, எங்களை அவரின் பேரப்பிள்ளைகள் என அறிமுகப் படுத்தி பெருமை கொண்டதையும் அன்று கண்டோம். எங்களுடைய குடும்ப வரலாற்றையும் யாழ்ப்பாணத்தின் வரலாற்றையும் பற்றி கேள்விகள் கேட்ட போதெல்லாம் அவர் எப்பொழுதும் உற்சாகத்தோடு பதில் அளித்தார். அவருடைய கதைகளையும் விளக்கங்களையும் கேட்பதற்காகவே நாங்கள் அவரிடம் கேள்விகளைக் கேட்டோம்.

வயதான காலத்தில் நயினாதீவு நாகபூசணி அம்மன் கோயிலுக்கு பயணம் செய்வது எளிதான காரியமல்ல, எனினும் அப்பப்பா எங்களுடன் கோயிலுக்கு வந்தார். அந்த நாள் மறக்க முடியாத இன்ப அனுபவமாக இருந்தது. அப்பப்பா, அப்பம்மா, அத்தை குடும்பம், சின்ன அப்பம்மா குடும்பம், உஷா Aunty குடும்பம் ஆகியோர் எங்களுடன் வந்திருந்தனர். கிட்டத்தட்ட ஒரு நாள் முழுவதும் கோவிலில் கழித்தோம். நாங்கள் பசியாக இருக்கும்போது எங்களுக்கு Snacks உம் Sodaவும் வாங்கி தந்தார். வீட்டிற்கு செல்லும் வழியில் எங்களுக்கு இளநீர் வாங்கி தந்து, அந்த நாள் முழுவதும் சிறந்ததாக இருக்க வேண்டும் என்று அப்பப்பா நினைத்திருந்தார்.

யாழ்ப்பாண பயணத்தின் முடிவில், எங்களை வழியனுப்பி வைப்பதற்காக அப்பம்மாவும் அப்பப்பாவும்

வந்தபோது, அப்பப்பா “மறுபடியும் எப்பொழுது வருவீர்கள்?” என் கேட்டார். கூடிய விரைவில் உங்களை பார்க்க வருவோம் என்று கூறி வந்தோம். புகையிரதத்தில் இருந்த அப்பப்பாவை பார்த்த கடைசி காட்சி இன்றும் நமது நினைவில் இருக்கின்றது. சிறுவயதில் நாம் பார்த்ததுபோலவே, அதே வேட்டி சட்டையுடன், எளிமையுடன், சிறிய புன்னையுடன் நின்றார். அதுவே கடைசியாக அப்பப்பாவை நாங்கள் நேரில் காண்போம் என நாம் ஒருபோதும் நினைக்கவில்லை. அப்பப்பாவை கனடாவுக்கு அழைத்து வருவதற்கும், கனடாவில் எங்கள் வாழ்க்கை முறையை காண்பிப்பதற்கும் நாங்கள் பல கனவுகளைக் கொண்டிருந்தோம்.

அப்பா எப்பொழுதும் அப்பப்பாவை தனது Role modal என்று சொல்வார். அப்பப்பாவின் தன்னடக்கத்தினால், அவருடைய சாதனைகளைப் பற்றி அப்பாவின் மூலமாக மட்டுமே அறிந்து கொண்டோம். அப்பப்பா தனது பிள்ளைகளை படிக்க ஊக்குவித்தது மட்டுமல்லாமல், வியாபாரத்திலும் மற்றும் விவசாயத்திலும் ஈடுபட வைத்து, அத்தியாவசிய வாழ்க்கைத் திறன்களைக் கற்றுக் கொடுத்தார் என்பதை அப்பா எங்களுக்கு எப்பொழுதும் கூறுவதுண்டு. அப்பப்பாவைப் பற்றி எங்களுக்கு சொன்ன கதைகளிலிருந்து, அப்பாவிடம் நாம் பார்த்து வியந்த தன்னம்பிக்கையும், விடாமுயற்சியும் அப்பா எங்கிருந்து பெற்றார் என்பதைப் உணர்கிறோம். Not only did we hear about அப்பப்பா's industrious nature, but we saw his workmanship in-person while growing up. We saw this when அப்பப்பா continued to work and help out அப்பா at his Internet Access Centre, even after his retirement.

இடையூறுகளும் துன்பங்களும் இவ்வாண்டில் நேரினும், கடைசிவரை அப்பப்பாவுடன் பலமுறை WhatsApp Video call மூலம் பார்த்து கதைத்துக் கொண்டே இருந்தோம்.

அப்பப்பா, the moment we heard of your sudden passing, we were in shock. To think that there will never be another call, a hug, or a smile from you, and to think that we will never see your face again, leaves us with an incomprehensible despair.

அப்பப்பா, the ways in which you have impacted and continue to impact our lives are immeasurable. During the time we spent with you, we learned that your simplicity, patience and compassion are the virtues which many have admired and respected about you. Through your hard-work and diligence, you have instilled in us the importance of rising above circumstances, deepening our discipline and continuously working on our ambitions. We saw the way your eyes glistened during the times you introduced us as your grandchildren. We only hope to continue making you proud while you watch over us. The fact that you are no longer here will always cause us pain, but you're forever in our hearts until we meet again. We love you, அப்பப்பா. We will miss you dearly, அப்பப்பா.

Lakshini & Nirshini
Granddaughters.

Dear Appappa,

Growing up as a very young child I was unable to recognize you as more than my Father's Father. As I have gotten older, I have learned more about you, from the stories my family as well as my relations have told me. I learned that you had supported many people through many means, in their times of need. I also learned that you were an Entrepreneur, which enabled you to provide jobs and income for others.

Your actions truly spoke louder than your words, and your altruistic nature towards others is something I admire and something I wish to have as well. Thank you for supporting our family when we lived in Sri Lanka, as well as taking good care of us when we came to visit you and Appama in Inuvil.

I am grateful for the small talk you had with me, where you shared stories of your family, and how the world around you has changed, from when you were younger to now. Your consideration for others as well as your helping nature is a trait I see in my Father, I also wish to share this trait and follow suit by helping those around me.

Thank you for all the wonderful memories Appappa. May you rest in Peace.

With love,

Your Grandson, Kajanan

APPAPPA

After moving to Canada, I could never recall any memories of Appappa because I was so young. I only found out who he was through pictures in albums and talking on the phone. After hearing old stories from my parents, I learned of Appappa's hard working attitude and selfless character.

I only really remember meeting Appappa once, and that was when we went to Sri Lanka in the summer of 2019. As we arrived in Inuvil I remember Appamma and Appappa so happy to see us and that was the first time I saw Appappa smile. The image of Appappa in my head prior to seeing him was surprisingly different from how he actually was. He started talking about his garden to my brother and I and began explaining the uses of different plants and trees. Everyone would mention that he would not talk much but he spoke a lot when we first saw him.

During our trip from Jaffna to Colombo, Appappa was always looking to buy us fruit and other things. He was so generous and would always put the needs of others around him first. I truly admire his personality and the way he treats other people. The happiest moment I remember was celebrating my 17th birthday in Colombo with so many relatives including all my grandparents.

This was the first time I had so many close relatives come to my birthday ever since we came to Canada and I was ecstatic. I will never forget the last time I saw him, when coming back to Canada near the end of summer in 2019.

Appappa has been a role model and has persevered so much to provide the best for his children and my parents have done the same. He was not the most talkative person but the few words he said were so meaningful. I hope to carry on his legacy for future generations to come as a proud grandson.

May Your Soul Rest in Peace

Grandson- Kagesan

Appappa

Since I was younger, I had only ever met Appappa thrice – all when I had gone on holidays to Sri Lanka. Hence, most of what I know about Appappa was told to me by Appa through the various stories of his recollections of his childhood. Growing up, I heard about what an honest, loyal and hard-working man Appappa was, and I had always felt proud to be the granddaughter of his.

I believe the first time I met Appappa was when I was just six months old, and so most of our first encounter was told to me by my parents. I think the highlight of our trip to Sri Lanka in 2004 was the Kavadis that our family took. Appamma took part in with a வேல் குத்துதல், and Appa had taken a Kavadi; I had also taken my own Kavadi, bearing a small structure on my shoulders with the help of Appappa. This was one of the very first moments Appappa and I had connected, with many more similar moments to follow. From what I was told, Appappa was also very keen on bringing us up within our Tamil culture. Even if we were born and raised in the UK, he would send me Tamil books before I even turned one year old, telling Appa and Amma to teach me Tamil. He had also sent me many clothes when I was a baby, and although you would seem to think he was a man of little words, which he was, it was very obvious to us that Appappa was in fact a big “softie” as one might say.

My second experience meeting him in person was in the 2015 Summer Holidays. This trip was quite eventful, especially seeing that we did quite a lot of travelling those couple of weeks. One of those trips was to நயினை நாகபூசணி அம்மன் கோயில். Even though I don't remember much of the trip, I do remember trying to run through the scorching sand, and into the huge temple building. I remember curiously looking at the various sculptures and inscribed designs on the walls and asking what each one was about every couple minutes. Sometimes I would catch Appappa trying to hide a smile just watching my brothers and I keep asking questions and it was these rare moments which made our bond grow that much bigger.

Skip forward to our 2018 Summer Holidays and we didn't exactly visit as many places like the last time, but the memories made in those couple weeks were as special as the previous ones, if not much more closer to our hearts. On this trip, Appamma wasn't able to go to the temple, hence I took her place for the short period of time, waking up early every morning just to go and pray at the temple down our road (வட்டுவினி பிள்ளையார்). Once the prayers had finished, the ஐயா would return baskets of offerings anyone had given, as well as giving out விபூதி and தீர்த்தம் to everyone. As soon as I had returned home, the first person I would look for is Appappa, offering him some of the extra விபூதி I had, and then moving on to Appamma and so on. For all the days I did go to the temple in the morning, I would always look for Appappa

as soon as I got home, offering anything I got from the temple to him first, which he would accept with a huge smile.

It was the small yet valuable moments like these which made the news of Appappa's passing much more devastating to hear. I remember waking up at 2am for no apparent reason, feeling my heart drop at the news, not being able to sleep very much after that. Even now I struggle to come to terms that Appappa has left us, always expecting to hear his voice when we call Appamma, and then coming to the harsh realisation that he isn't with us anymore. Appappa will always be known as a strong, and honest man who had achieved very many things through his lifetime, leaving us with a name and legacy we would never hesitate to withhold.

May his soul rest in peace.

**Mithesha Mageswaran
(Grand Daughter)**

Appappa

I met Appappa in real life only twice, but in that time, I had enjoyed spending every bit of it with him since he had so many interesting stories to tell and I loved indulging in a new Tamil culture which he brought to me and my siblings. Appappa was a very strong but gentle person who I idolized as being amazing and it is unfortunate that he passed away on such short notice.

The first time that we had gone to Sri Lanka was in 2015 and it was a nerve-wracking experience to go through since it was the first time I was going to meet him. Appappa and Appamma were at the airport to take us to Colombo to stay for the first few days. That was when I saw them for the first time, and I had a warming feeling when I was in their presence because of their loving smiles. After, we had gone on a trip to Inuvil but stopped midway at Vavuniya because we were going to watch a dance concert. We struggled with mosquitos there, but it was nothing compared to how much fun I was having with Appappa and my entire family. When we arrived to Inuvil, I saw where he had lived and learned all about his past which felt very wholesome. During our stay, Appappa took us to many fun and joyful places such as: Keeramalai where I took a bath with him, Kandy where we went to many shops and saw many cool things, Temples where we discovered all about the faith and culture of Sri Lanka and many more places.

Appappa had owned a shop and a farm in which he grew many kinds of vegetables. Since he was old at the time we went, he stopped running his business and his farm. But he was a very healthy person then, so despite being very old, he took me and my brother Mihiran on his bike to see his shop which felt both scary and cool at the same time. He used to give us baths in the thanithoddi in front of their house which at first was embarrassing but got used to it later.

In 2018 we came to Sri Lanka again and because I had gotten older since the first time I went there to meet Appappa, I was very open in talking to him and it felt as if I was getting closer to him as his grandchild. We went to many places as well and we went to temple when there was a special occasion.

After that holiday, we would always talk to Appappa through video chat at least once a week to see how he was. He was known as a great person throughout his village and everyone would be very happy when they saw him. He worked very hard for his family and it is very sad that he has passed away. Our memories of him will always be cherished and remembered.

Rest in Peace Appappa

**Saswathan Mageswaran
(Grand Son)**

Appappa

The first time I met Appappa was in the year 2015. We met him at the airport, and he had a very big smile. Appappa used to fill water in a தண்ணித் தொட்டி and smile with love when he saw me and my brother have a bath in it. Even as he got older, he travelled with us to a lot of places: கீரிமலை, கண்டி and many more places. I liked it when we took trip from கொழும்பு to இனுவில் with him because we got to spend a lot of time with him.

Appappa was well-recognized to many people; and no one left his presence being dismayed. He was a very strong person: he was an owner of a shop and an owner of farmlands. My father once told me that he would ordinarily come back from work when my dad was asleep and Appappa would have left by the time my dad woke up. He worked very hard for his family, and that is something I be admired at. He was a very kind-hearted and joyous person, and he would not upset anybody.

The next time I went to Sri Lanka to see Appappa was in 2018. We saw him for a reduced amount of time, for only 2 weeks, but we still had a wonderful time with Appappa. We went to a lot of temples with him.

I went to Sri Lanka to see Appappa only twice but we telephoned him every week; he had a beaming smile when we talked to him. He sometimes asked me to sing songs when we telephoned him. The last song I sang for him was அலைபாயுதே கண்ணா. After having a rough time being in the hospital, his life came to an end. Losing him was tough for me and my family. I am honoured to be called his grandson.

Rest in peace Appappa. We all love you.

**Mihiran Mageswaran
(Grand Son)**

என் வாழ்க்கை ஆசானே அப்பப்பா

அப்பப்பா! தினமும் காலையில் உங்கள் விழிகளில் விழிக்கும் நான் இப்போது விழித்த போது உங்களைத் தேடுகிறேன். நான் இப்பொழுது சந்தை செல்லும் போது உங்களுடன் சேர்ந்து செல்லும் நாட்களை எண்ணிப் பார்க்கிறேன். என் வாழ்க்கை ஆசானான நீங்கள் எனக்கு பாதி வாழ்க்கை பாடத்தை மட்டும் சொல்லித் தந்து விட்டு சென்றுவிட்டீர்கள்.

நான் தரம் 5 புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் சித்தியடைந்த போது என்னைப் பாராட்டி ஆசீர்வதித்தீர்களே இப்பொழுது நான் பல்கலைக்கழகம் செல்லும் போது என்னை ஆசீர்வதிக்காது சென்று விட்டீர்களே. நான் உங்களிடம் இருந்து பல கற்றிருக்கிறேன் அதில் எனக்கு மிகவும் பிடித்தது, நீங்கள் பொருட்களை பேரம் பேசுவதும் இந்த வயதில் உங்கள் வேலையை நீங்களே செய்வதுமாகும். நான் உங்களுடன் சேர்ந்து உங்கள் கடையில் வாழைக்குலை விற்றதையும் கடையை சுத்தம் செய்வதையும் எண்ணிப்பார்க்கையில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன் ஆனால் இப்போது கடைக்குச் செல்லும் போதும் வாழைக்குலை விற்பவர்களை பார்க்கும் போதும் எனக்கு உங்கள் ஞாபகமே வருகிறது.

நீங்கள் இந்தியா சென்று வந்த நினைவுகளையும் நீங்கள் பார்த்து இரசித்த இடங்களையும் பற்றி எனக்கு கூறினீர்களே இப்போது இவ்வாறு கூற யார் இருக்கிறார்கள். நானும் நீங்களும் மாலை 4.00 மணிக்கு குத்துச் சண்டை பார்ப்போம். மாலை 6.00 மணிக்கு செய்தி கேட்போம் ஆனால் இப்போது

மாலை 4.00 மணி, 6.00 மணி ஆனதும் உங்களுடன் சேர்ந்து பார்த்த ஞாபகங்கள் மட்டுமே என்னுடன் இருக்கின்றது. திருவெம்பாவை பூசை செய்வதற்காக பணம் ஒதுக்கி வைத்தீர்கள். ஆனால் அப்பூசையன்றே ஏன் எங்களை தவிக்க விட்டு சென்றீர்கள்.

நீங்கள் வைத்தியசாலையில் இருந்த போது நான் உங்களுக்கு வைத்தியருக்கு தெரியாமல் புகையிலை தந்தேன். அவ்வாறு இனி யாருக்கு கொடுப்பேன். நான் வேலைக்குச் செல்லும் போது எனக்கு பச்சைப் பட்டாணி வாங்கி வா எனக் கூறினீர்கள் நானும் வேண்டி வந்து தருவேன் இப்போது வாங்கி வைத்திருக்கிறேன் ஆனால் அதை சாப்பிட நீங்கள் இல்லை என நினைக்கும் போது மனம் மிகவும் வலிக்கிறது.

நான் வைத்தியசாலையில் இரண்டு நாட்கள் உங்களோடு இருந்து விட்டு உணவு எடுப்பதற்காக வீடு வந்து விட்டு திரும்பும் போது உங்களை அவசர பிரிவிற்கு மாற்றி விட்டார்கள். நான் வீடுக்கு வராமல் விட்டிருந்தால் உங்கள் அங்கு கூட்டிச் சென்றிருக்க மாட்டார்கள் என எண்ணுகின்றேன். வைத்தியர் என்னிடம் வந்து “அவருக்கு கொஞ்சம் கடுமை வீட்டுக்காரரை வரச் சொல்லும்” எனக் கூறிய போது எனது இதயம் நின்று விட்டது போல் இருந்தது. உடனே ஓடி வந்தேன் உங்களைப் பார்க்க அப்போது “ஏன் இவ்வளவு நேரம் எங்க போன்னீ” என்று கேட்க என்னால் ஒன்றும் சொல்ல முடியவில்லை. உங்களை அப்படிப்பட்ட நிலையில் பார்க்கும் போது எனது இதயம் உடைந்து விட்டது.

மாலை நேரம் தாதியர் தேனீர் தரும் போது வேண்டாம் என்று சொல்லி விட்டு நான் தர குடித்தீர்களே. ஆனால் நீங்கள் அருந்திய அளவு தேனீர் கூட என்னால் அருந்த முடியவில்லை. தேனீர் அருந்திய போது வைத்தியர் கூறியது தான் நினைவுக்கு வந்தது. அன்று நான் வேதனை அடைந்து அழுத அழுகை யாரும் அதை அறிந்திருக்க மாட்டார்கள். நீங்கள் என்னால் முடியவில்லை நான் எழுந்து நிற்க வேண்டும் எனக்கு வலிக்கிறது என்று கூறிய உங்களை எழுப்பி விட வேண்டும் போல் இருந்தது ஆனால் வைத்தியர் அவ்வாறு நிற்கக்கூடாது என்று கூறியமையால் என்னால் ஒன்றும் செய்ய முடியாததை எண்ணி எண்ணி இப்போதும் வருத்தம் அடைகிறேன். நீங்கள் எப்பொழுதும் என்னை பொடியன் என்று கூறி அழைப்பீர்களே. ஆனால் நீங்கள் எம்மை விட்டு பிரியும் போது ஏன் என்னை அழைக்கவில்லை.

எனது அப்பாவின் அப்பாவை அப்பப்பா என்று கூறியதை விட அதிக தடவை உங்களைத் தான் அப்பப்பா என்று கூறி இருக்கிறேன். எனக்கு மிகவும் பிடித்த அப்பப்பாவும் நீங்கள் தான் ஆனால் இப்போது நீங்கள் இனி யாரை நான் இப்படி அழைக்கப்போகிறேனோ? தெரியவில்லை. எப்போதும் எனக்கு சந்தோசத்தை தந்த நீங்கள் உங்கள் பிரிவால் பாரிய துக்கத்தை அளித்துவிட்டு சென்று விட்டீர்கள். நீங்கள் எம்மை விட்டு பிரிந்தாலும் உங்கள் நினைவுகளுடன் விழி நீருடன் காத்திருக்கும் உங்கள்

பேரன்

கஜவாந்

உடன் பிறப்பே விரைந்து நீ சென்றதேனோ?

சாதாரண குடும்பத்தில் ஒருவனாய்ப் பிறந்து, எம்மில் முத்த ஆண் மகனாய், எம் பாசம் மிகு சகோதரனாய் அனைவரும் ஒரு வீட்டில் வளர்ந்த, வாழ்ந்த நாட்களை மீட்டிப்பார்க்கிறோம். தற்போது சகோதரன் எம்மோடு இல்லை என்பதை இந்த வினாடி வரை எம்மால் நம்ப முடியவில்லை. நீர் எமக்காக சிறுவயதிலேயே குடும்பப் பொறுப்பை ஏற்று பாடுபட்டதை எண்ணிப் பார்க்கையில் கவலையடைகிறோம்.

உங்கள் தைரியமும் உறுதியுடன் செயற்படும் தன்மையும் இப்பொழுதும் எம்மை வியக்க வைத்த வண்ணமே இருக்கிறது. இவ்வாறிருக்க இன்னும் பல வருடங்கள் இருப்பீர்கள் என்று அசையாத நம்பிக்கை கொண்டிருந்தோம். அத்தனையும் பொய்யாக்கி எம்மைவிட்டு சீக்கிரம் பிரிந்ததேன்? உடல் சோர்ந்து உள்ளம் நிரந்தரமாக எம்மைவிட்டு விரும்பி விட்டீர்களா?

“ஒரு மனிதன் பிறந்த நாளும் இறந்த நாளும் முக்கியம் இல்லை, இடைப்பட்ட காலத்தில் எதைச் சாதித்தான் என்பது தான் முக்கியம்” உங்கள் வாழ்வில் இக்கூற்று எவ்வளவு உண்மை என உங்களைச் சுற்றியுள்ளவர்கள் அனைவருமே அறிவார்கள். நீங்கள் ஒரு பூரண மனிதனாய் உங்கள் கடமைகள் அனைத்தையும் நிறைவேற்றினீர்களே!

அவர் மனம் போல் நிறைவான வாழ்வு வாழ்ந்து நமன் மக்களைப் பெற்று பேரப்பிள்ளைகளைக் கண்டு மகிழ்ந்

திருந்த வேளை, நோய் வந்து உம்மை வாட்டிய போது
கூட உமது கடமையுணர்வை கடைப்பிடித்து வாழ்ந்தீரே!
எங்கள் உள்ளத்தை குமுற வைத்த எம் உடன் பிறந்த
சகோதரரே, எங்கு தான் சென்றீர்களோ! ஏங்குகிறோம்
உங்கள் மறைவைக் கண்டு உங்கள் ஆத்மா இறைவனடி
சேர எல்லாம்வல்ல இறைவனை வேண்டி பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

சகோதரர்கள்

அக்கா - கௌரியம்மா

தம்பி - பாலசுப்பிரமணியம்

தங்கை - இரத்தினபூபதி

எங்கள் அத்தான் எங்கள் ஆலவிருட்சம்

எங்கள் குடும்பத்திற்கு முதல் மருமகன் கோபால பிள்ளை. எங்கள் அத்தான் எங்கள் குடும்பத்தின் ஆலவிருட்சமாக நிகழ்ந்தவர். எமது அக்காவிற்கு எதுவித குறையும் விடவில்லை. அதேவேளை அக்காவின் குடும்பத்தவர்களான எங்கள் எல்லோரது நலனுக்கும் சிறப்பான காரியங்களுக்கும் தனது சகோதரர்களுக்கு என்ன மாதிரி செய்ய வேண்டுமோ அதே மனப்பான்மையோடு எல்லாக் காரியங்களுக்கும் அத்தான், அக்கா இருவரும் ஒரு சேர முன் நின்று ஒப்பேற்றி வைத்தார்கள். எமது தந்தையை “மாமா” என்று கூப்பிடுவதில்லை நாங்கள் கூப்பிடுவது போல் “அப்பு” என்று அன்பாக அழைப்பார். யார் என்ன குறை கூறினாலும் அதைப் பொருட்படுத்தாமல் தானுண்டு தன் வேலையுண்டு என்று அமைதியான சுவாவத்துடன் இருப்பார். கோபால் ஸ்ரோர்ஸ் என்றால் தெரியாத ஆட்களே இல்லை அந்த அளவுக்கு வியாபாரத்தில் கட்டுப்பாட்டு விலையிலேயே பொருட்களை விற்பார் இதனால் எல்லோர் முன்னிலையிலும் நேர்மையானவராக நிகழ்ந்தார். யார் என்ன பொருள் கேட்டாலும் எல்லோருக்கும் உதவிக்கரம் நீட்டும் உத்தமர்.

கடவுள் எங்கள் கருணை உள்ளம் கொண்ட அத்தானை இறுதி நேரத்தில் அவரது அன்பு கொண்ட முகத்தினைக் கூட பார்க்காது பரமானந்தம், பத்மாவதி, கணேசானந்தன் பரிதவிக்கிறார்கள். சண்முகேஸ்வரி, அத்தானுக்கு அருகில் இருந்தபடியால் அவரின் முகத்தை பார்க்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. அத்தானின் பிள்ளைகள் கொடிய கொரோனா

நோயால் வெளிநாடுகளில் இருந்துவர முடியாமல் தவிக்கிறார்கள். எல்லோரையும் பார்க்க முடியாது என்ன நினைப்போ தெரியவில்லை மௌனமாக வைத்தியசாலை சென்று திரும்பி வருவேன் என்று கூறி சென்றவர். எங்களுக்கு அதிர்ச்சி தரும் வகையில் இறைவனிடம் சென்றார். எங்களுக்கு மாத்திரம் அல்லாது வட்டுவினி பதி வாழ் மக்களுக்கே பேரதிர்ச்சியாக இருந்தது. யார் கை கேட்டாலும் ஒரு புன் முறுவல் பூத்த முகத்துடன் பதிலளிப்பார். அவ்வளவு தயாள மனம் கொண்டவரின் ஆத்மா சாந்தியடைய நாங்கள் இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

**என்றும் அன்புடன்
பரமானந்தம்
பத்மாவதி
கணேசானந்தன்
சண்முகேஸ்வரி**

எங்கே சென்றீர்கள் மாமா...

மாமா என்று அன்போடு அழைத்திருந்தோம் ஆசையாய் எங்களிடம் வந்து செல்வீர் மூன்று நாட்கள் வீட்டில் காணா விட்டால் நான்காம் நாள் வீட்டில் வந்து நிற்பீர்கள் கோயில் திருவிழாக்களில் மிடுக்காய் உமது தோற்றம் இன்றும் எம் கண்முன் நிற்கிறது. உங்களைக் காண உங்கள் வீடு வந்தால் ஓடோடி வந்து ஆசையாய் அமர்வீர் அருமைக் கதைபேசி அன்பாய் உங்கள் தமக்கையை விசாரிப்பீர். பண்பாக நாம் வாழ பல வழிகள் சொல்லித்தந்தீர் கலங்கி நிற்கின்றோம் காலன் உமை அழைத்த செய்தி கேட்டு உங்கள் ஆத்மா சாந்தியடைய வேண்டி நிற்கும் நாம்.....

என்றும் உங்களின்
மருமக்கள்

Joys of Mama

I am fortunate to have a great mama in my family. I had an amazing experience with mama and wonderful memories of him. Although I knew him well from my young age I had a selective experience with mama since 1983.

I moved to Jaffna in July 1983. I had an opportunity to spend time with him and know him well. I still remember some memorable experiences that I had with my mama. Before 1983, when I lived in Colombo mama would come and meet us at least once a year. Those two days I had with mama in Colombo were joyful days. Every year in Colombo there were two days of celebration called ஆடிவேல் Adi-vel (Carnival). Every year he would come with family and stay with us and take us to this Carnival event. During those Carnival days he was our superstar. There were rows of food stalls, toy shops and juice bars in the Carnival. Mama would take us to all the stalls without any reluctance and buy us whatever we asked for. He threw money like anything and spent to keep us happy. On the third day, just before he departed to Jaffna with his family, he normally took us to Galle face and ice cream parlours and spent quality time with us.

When we lived in Jaffna, we always looked forward to seeing him on the Tamil New Year day. My brothers and sisters were waiting for him to receive his Kai Vishasam. I still remember that he always brought us brand new bank notes. My Amma received a saree from him. During our pilayar kovil temple festivals

I go around and help him with Pooja arrangements, where I started to gain his management techniques and leadership skills. “Less talk, more action” that is my mama. He was a respectable person in Inuvill. Everyone admires his kind and discipline nature.

The ignorant say that “Love is the base for virtue only”;

It is the strength and tool for vice too.

அறத்திற்கே அன்புசார் பென்ப அறியார்

மறத்திற்கும் அதே துணை

Since 2009 I visited my temple festival every year in Jaffna and he would come around and spend time with us during the temple festival time. I see him as a father since the dismissal of my Appa. I also never forget to visit his home and spend time with him. The last time I met him was in 2018 May during a temple festival. He was very active and he cycled to temple himself during the morning and evening. On our sixth day of the temple festival he spent the whole day with us.

The dismissal of mama is a loss for us and is very difficult for us to accept. His memories and moments are still with us and we will keep his legacy and pass it to our kids. May mama’s soul rest in peace.

We love you mama.

Karuna

(மருமகன்)

London

இணுவில் கிராமத்தில் இலக்கணமாய் வாழ்ந்தவர். சமூகத்தில் பெரியவனாய் சகலருமே மதித்திருக்க அன்பான நல்மகனாய் அன்னை தந்தையரை அகிலத்தில் மகிழ வைத்தாய். பண்பான கணவனாய் பாசமுள்ள அப்பாவாய் அருமைப் பாட்டனாகி உறவுகள் அனைவருக்கும் தந்தையாகி இணுவில் கிராமத்தில் இலக்கணமாய் வாழ்ந்தீர்கள். இல்லறத்தை நல்லறமாய் வாழ்ந்திருந்த உங்களைத்தான் இவ்வுலகில் உங்கள் பணி முடிந்ததென எண்ணியதால் இறைவனவன் தன்சேவை செய்வதற்கு உடன் அழைத்துக் கொண்டானோ!

உங்கள் ஆத்மா சாந்தியடைய
இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

**உங்கள் பிரிவால் துயருறும்
பரமானந்தம் குடும்பம்**
சூரிச்.சுவிஸ்

என் பெரிய மாமாவே!

எங்கள் பெரிய மாமாவே!
அறிவுக்கு ஆசானே
அன்புக்கு அப்பாவே
உழைப்புக்கு முன்னோடியாய்
எம் துன்பத்தை களைய வந்த மாமாவே
கொடியவன் அவன் உங்களை அழைக்க
மனம் வந்தது வோ
மழையெனப் பொழியும் எம் விழிகளிலிருந்து
மண்ணும் நனைந்து ஈரமாகிறதே
உங்கள் ஆத்மா சாந்தியடைய
கடவுளை பிரார்த்திக்கிறேன்.

மருமகன்
விந்துசன்

அன்பின் உருவாய்
பண்பின் சிகரமாய்
தந்தைக்கு தந்தையாய்
எம்முடன் வாழ்ந்தீரே!
பெரியப்பா என்று
பெருமிதம் கொண்டிருக்க
காலனுக்குப் பொறுக்காது
கவர்ந்து கொண்டு சென்று விட்டான்
என்றாலும் எம் நினைவில்
அழியாத அகல் விளக்காய்

பெறாமக்கள்
கோபி, மஞ்சு

A Tribute to Periappa

It is with heavy heart that I write this tribute to our late Periappa. Even though our interaction and exchanges have been infrequent and brief, I got to know of his selfless duty to family, warmth and generous nature.

One of my earliest memories is of his shop where I would frequently take refuge after nursery. From a young age he showed me the values of kindness, giving me the licence to freely roam around the shop and select a sweet of my choice.

The civil war and my emigration to England meant my interaction and exchanges with him regrettably, became infrequent. During my visits to Jaffna, he would cycle over amid the scorching sun to pay me a visit. In one of our conversations, he vividly told stories of his trip to South India whilst passionately telling stories of South Indian musicians who had come over to perform concerts at Kandasamy Kovil. Periappa spoke fondly of the artists and their performances, his admiration for Tamil classical music and Culture was inspiring. The stories often transcended into decades past my years where I was able to get a good sense of history of our background and heritage.

It is very sad to think that he won't be there for my next visit. He will surely be missed by all of us. May his soul rest in peace.

**Loving Nephew,
Kajen Rajendra**

எங்கள் அன்பான பெரியப்பா

இறையருள் மிகுந்த இந்த இணுவிலில் பிறந்து நிறைவான வாழ்வு பெற்று நெடுந்தாரம் சென்றுவிட்டீர்கள். பதினாறு பேறும் பெற்று மகிழ்வாக வாழ்ந்தீர்கள். உங்கள் வாழ்வில் மகிழ்ச்சி பொங்க உளம் மகிழ்ந்து எல்லோர் மனதிலும் அன்புடனும் ஆதரவுமாக வாழ்ந்தீர்கள். வீட்டுக்கு முதற் தெய்வமாக எல்லோருடைய நற்கருமங்களையும் மனநிறைவோடு செய்திருந்தீர்கள். உங்கள் பிரிவு தாங்க முடியாத இழப்பு. இதை நினைத்து நாங்கள் எல்லோரும் தாங்கொணாத துயரடைகின்றோம் பெரியப்பா. பெரியப்பா நீங்கள் இறைவனையே தொழுதேத்தி நிற்பீர்கள். சத்தமே இல்லாமல் உலகையே விட்டு சென்று விட்டீர்கள். உங்கள் ஆத்மா சாந்தியடைய வேண்டி பரராஜசேகரப்பிள்ளையார் வட்டுவினிப் பிள்ளையாரின் பாதங்கள் வேண்டி இறைஞ்சுகின்றோம்.

ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி

பெறாமக்கள்

தனராஜ், விஜிதா, தாட்சா

எங்கள் அன்பான பெரியப்பா

நெஞ்சு லேசாக கனக்கிறது
இவர்கள் சொல்வது உண்மையா
யாரிடம் சொல்லி நாம் அழுவது
யாரின் கண்ணீரை நாங்கள் துடைப்பது
ஒரே ஒரு வார்த்தை உங்கள் குரலை கேட்க
ஒரே ஒரு முறை உங்கள் புண்சிரிப்பை பார்க்க
கொடுத்து வைக்கவில்லை எமக்கு.
யதார்த்தம் எவ்வளவு கொடுமையானது
காத்திருப்பதை தவிர வேறு வழி எமக்கு இல்லை
மீண்டும் ஒருமுறை நம்மிடையே பிறந்து
எங்கள் சோகங்களை தீர்க்க வேண்டும்.
யார் மனதும் நோகாத இனிய பேச்சு
யாரோடும் பகையில்லா இனிய வாழ்க்கை
நேராக போய் நின்றால் எதுவும் செய்யும்
நிறைவான தாயுருவம்
என்றும் எங்கள் பாசமுள்ள பெரியப்பா
பொல்லாத காலன் சொல்லாமல் உயிர் பறிக்க
நில்லாமல் போனதென்ன வானுலகம்
என்னாளும் உங்கள் அன்பை வேண்டி நிற்கின்றோம்.

பெறாடக்கள்

தனராஜ், விஜிதா, தாட்சா

அமரர் உயர்திரு கதிர்காமர் கோபாலபிள்ளை அவர்களுக்கு ஆத்ம அஞ்சலி

செட்டியார் வம்சத்தில் வந்த செல்வம்
செட்டியார் வம்சத்தில் வந்த சொந்தம்
செத்தபின்பும் போகாத எம் வம்சம்
உடல் செத்தபின்பும் போகாத எம் சொந்தம்
நித்தம் எம்முத்தம் வந்த சொந்தம்
நித்தம் எம்முத்தம் வந்த சொந்தம்
உடல் நீத்த பின்பும் மாறாத எம் சொந்தம்
உடல் நீத்த பின்பும் மாறாத எம் சொந்தம்
தேர்த்திருவிழா நாளில் வந்தும்
இணுவில் பிள்ளையார்
தேர்த்திருவிழா நாளில் வந்ததும்
தெர்ப்பையிட்டு உரிமை கண்ட சொந்தம்
சீனியண்ணை, இளையண்ணை என்றழைக்கும் சொந்தம்
சீனியண்ணை, இளையண்ணை என்றழைக்கும் சொந்தம்
அவர்களைத் தேடிச் சென்றதோ இந்தச் சொந்தம்
அவர்களைத் தேடிச் சென்றதோ இந்தச் சொந்தம்
சொந்தங்களை என்றும் மறவாத பந்தம்
சொந்தங்களை என்றும் மறவாத பந்தம்
சொந்தங்களை அழைத்து மகிழும் சொந்த பந்தம்
சொந்தங்களை அழைத்து மகிழும் சொந்த பந்தம்
அமைதியின் முழு உருவம் இன்று
சுடரானதோ எங்கள் செல்வம்
ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

சின்னராசா செந்தில்ராஜன் & பொன்னுத்துரை ஐங்கரன்
(அவுஸ்திரேலியா)

Biography of Kopalapillai Kathirkamar

Kopalapillai was born on the 5th of February 1936 in Inuvil, Jaffna to his father Kathirkamar and mother Thangammah, who predeceased him. He grew up in a large, loving family with two sisters, Gowriammah and Ratnasabapathy, and one brother, Balasubramaniam.

Kopalapillai had his preliminary education at Inuvil Hindu College, formerly known as Ampiyar School. In order to help his father with overburdened family responsibilities, Kopalapillai could not pursue his studies and had to conclude his studies at the age of 12. Thereafter, he joined his uncle's business as an assistant in order to earn an additional income and provide support for his family. During this time, with his unblemished hard work and his transparent honesty, he advanced his business talent and exemplified his indispensable talent. Once his uncle decided to retire, Kopalapillai courageously took over the business from his uncle and started running it under his ownership with the help of his father. This business centre was on Kankesanthurai Road at the border of the villages, Inuvil and Kondavil. In time, his business became very famous and eventually became known as "Kopal Kadaï" to many customers.

Kopalapillai's success did not end there. In 1972, with his sheer hard work, perseverance and persistence, he built a new two-story building of his own in close proximity of the

earlier business centre and relocated his business. Due to his time management, his ability to plan ahead, and his strategic decisions, Kopalapillai was not only able to lead his business to success but also his family life.

Kopalapillai married Poomaladchumy, daughter of the late Sinnathamby and Pakkiyam, in 1964 and later had three sons and one daughter. He was a supportive husband to his wife and performed all his domestic duties. He had great affection for his children and with the help of his wife created an incredible home. They instilled good values in their children and set them up to succeed in their lives.

His eldest son, Sivasothy, is living in Canada with his wife, Dharmini, and daughters, Lakshini and Nirushini. His second son, Sriharan, is also living in Canada with his wife Subothini, and sons Kajanan and Kagesan. His youngest son, Mageswaran, is living in United Kingdom with his wife Sujanthinee, and children Mithesha, Saswathan and Mihiran. His only daughter, Suganthini, is living in Sri Lanka with her husband Premakumar, and daughters Purathane and Marththane.

Kopalapillai was very religious from an early age and he was a firm believer of Lord Pararaja Sekara Pillaiyar of Inuvil. Throughout his life, he partook in many religious activities, visited several sacred places across Sri Lanka and India, and participated in many pilgrimages. Moreover, he strongly

believed in giving back to the community and, so, he provided numerous aids for temples and school developments.

Throughout the course of his life, he maintained and enjoyed the company of friendships that he built from his younger years. He was well respected in his community and he never failed to lead by example wherever needed. His friends lovingly referred to him as Kopal.

After several years living in Colombo with his daughter, he and his wife returned to Inuvil. Even in old age and declining health, Kopalapillai was determined to carry out all his daily living activities by himself. He continued to provide for himself and his wife, until his last breath.

Kopalapillai passed away peacefully on the 22nd of December 2020, at the age of 84. In his not-so-short life, he affected a lot of people in several ways. Although, it is heart wrenching to think that he is no more, his memory will carry on in us all.

திருவெம்பாவை

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாஸ்தடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னையென்னே
ஈதே எந்தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய். 1

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல் நாம்
பேசும்போ தெப்போ திப்போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசி இவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
ஏகம் இடமிதோ விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்
கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளுந்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
ஈசனார்க் கன்பர்யாம் ஆரேலோர் எம்பாவாய். 2

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
அத்தன் ஆனந்தன் அமுதனென் றள்ளுறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
பத்துடையீர் ஈசன் பழ அடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லாம் அறியோமோ
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம்சிவனை
இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோர் எம்பாவாய். 3

ஒண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ
 எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
 கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
 விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
 கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
 உள்நெக்கு நின்றுருக யாம்மாட்டோம் நீயேவந்து
 எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோர் எம்பாவாய். 4

மாலறியா நான்முகனும்காணா மலையினை நாம்
 போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
 பாலாறு தேன்வாய்ப் படிறி கடைதிறவாய்
 ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவறியான்
 கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
 சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனெயென்று
 ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
 ஏலக் குழலி பரிசேலோர் எம்பாவாய். 5

மானேநீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை
 நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
 போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வானே நிலனே பிறவே அறிவறியான்
 தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
 வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
 ஊனே உருகாய் உனக்கே உறுமெமக்கும்
 ஏனோர்க்குத் தங்கோனைப் பாடேலோர் எம்பாவாய். 6

அன்னே இவையுஞ் சிலவோ பல அமரர்
 உன்னற் கரியான்ஓருவன் இருஞ்சீரான்
 சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறவாய்
 தென்னாஎன் னாமுன்னந் தீசேர் மெழுகொப்பாய்

என்னானை என்னரையன் இன்னமுதென் றெல்லோமுஞ்
சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந் துயிலுதியோ
வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
என்னே துயிலின் பரிசேலோர் எம்பாவாய். 7

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்
ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ
வாழியீ தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ
ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
ஏழை பங்காளனையே பாடேலோர் எம்பாவாய். 8

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்
உன்னடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
அன்னவரே எங்கணவ ராவார் அவருகந்து
சொன்ன பரிசே தொழும் பாய்ப் பணிசெய்வோம்.
இன்ன வகையெய்மெக் கெங்கோன் நல்குதியேல்
என்ன குறையுமிலோ மேலோர் எம்பாவாய். 9

பாதாளம் எழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருளும் முடிவே
பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணும் துதித்தாலும்
ஓதஉலவா ஒரு தோழன் தொண்ட ருளன்
கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற்பிணாப் பிள்ளைகள்
ஏதவனார் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்
ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோர் எம்பாவாய். 10

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஐயா வழியடி யோம் வாழ்ந்தோங்காண் ஆரழல்போற்
 செய்யாவெண் ணீறாடி செல்வார் சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 ஐயாநீ ஆட்கொண்டருளும் விளையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகை யெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
 எய்யாமற் காப்பாய் எமை யேலோர் எம்பாவாய். 11

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெட நாம் ஆர்த்தாடும்
 தீர்த்தன்நற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடுங்
 கூத்தனிவ் வானுங் குவலயமும் எல்லோமுங்
 காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்
 ஆர்ப்பவருஞ் செய்ய அணிசுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
 புத்திகுமும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி இருஞ்சுனைநீ ராடேலோர் எம்பாவாய். 12

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
 அங்கங் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கள் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
 பொங்கு மடுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்து நம்
 சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
 பங்கயப் பு'ம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய். 13

காதார் குழையாடப் பைம்பு'ண் கனலாடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
 சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்

சோதி திறம்பாடி சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
 ஆதிதிறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
 போதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
 பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோர் எம்பாவாய். 14

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
 சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூர
 நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பணிப்ப
 பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத் தாள்பணியாள்
 பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமாறும்
 ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
 வாருருவப் புண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
 ஏருருவப் பும்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய். 15

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கியெழுந்துடையான்
 என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையான் இட்டிடையின்
 மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடி மேற்
 பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
 என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
 தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
 முன்னி அவள்நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
 என்னப் பொழியாய் மழையேலோர் எம்பாவாய். 16

செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
 எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாக்
 கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
 இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
 செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை
 அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
 நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழ்ப்
 பங்கயப் பும்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய். 17

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகை வீற்றாற்போல்
கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார் கரப்பத்
தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளியேர்
விண்ணாகி மண்ணாகி யித்தனையும் வேறாகிக்
கண்ணா ரமுதமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
பெண்ணையிப் பு'ம்புனல் பாய்ந்தாடேலோர் எம்பாவாய். 18

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலமென்று
அங்கு அப்பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
எங்கள் பெருமான் உனக்கொன்றுரைப்போங்கேள்
எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேரற்க
எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
எங்கேழிலென் ஞாயிறெமக் கேலோர் எம்பாவாய். 19

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
போற்றி அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
போற்றி யெல்லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பு'ங்கழல்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
போற்றிமால் நான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோர் எம்பாவாய். 20

உ
சிவமயம்

யாழ்ப்பாணத்து சுன்னாகம்
அ. வரத பண்டிதர் அவர்கள் இயற்றிய
பிள்ளையார் கதை

காப்பு

கரும்பும் இளநீரும் காரெள்ளுந் தேனும்
விரும்பும் அவல்பலமும் மேன்மேல் - அருந்திக்
குணமுடைய னாய்வந்து குற்றங்கள் தீர்க்குங்
கணபதியே இக்கதைக்குக் காப்பு.

திருவிளங்கு மான்மருகா சேவதனில் ஏறி
வரும்அரன்றாள் ஈன்றருளு மைந்தா -முருகனுக்கு
முன்பிறந்த யானை முகவா உனைத்தொழுவேன்
என்கதைக்கு நீயென்றுங் காப்பு.

விநாயகர் துதி

திருவாக்குஞ் செய்கருமங் கைகூட்டுஞ் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும்ஆனைமுகத் தானைக்
காதலாற் கூப்புவர்தம் கை.

ஓற்றை மருப்பும் ஓரிரண்டு கைத்தலமும்
வெற்றிபுனைந்த விழிமூன்றும் - பெற்றதொரு
தண்டைக்கால் வாரணத்தைத் தன்மனதில் எப்பொழுதுங்
கொண்டக்கால் வாராது கூற்று.

பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பரும்பும் இவை
நாலும் கலந்துனக்கு நான்தருவேன் - கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீயெனக்குச்
சங்கத் தமிழ் மூன்றுந் தா.

சரஸ்வதி சூதி

புத்தகத்து உள்ளுறை மாதே பூவில் அமர்ந்திடுவாழ்வே
வித்தகப் பெண்பிள்ளை நங்காய் வேதப் பொருளுக்கு இறைவீ
முத்தின் குடைஉடை யாளே முவுலகுந்தொழுது ஏத்துஞ்
செப்புக் கவித்த லையாய் செவ்வரி ஓடிய கண்ணாய்
தக்கோலந் தின்னும் வாயாய் சரஸ்வதி என்னுந் திருவே
எக்காலமும் உன்னைத் தொழுவேன் இயல்இசை நாடகம் என்னும்
சித்தந் தனில்நீ இருந்து திருவருள் செய்திடு வாயே.

அதிகாரம்

பொன்னிறங் கடுக்கும் புனற்சொறி குடுமித்
தென்மலை இருந்த சீர்சால் முனிவன்
கந்த மும்மதக் கரிமுகன் கதைதனைச்
செந்தமிழ் வகையாற் தெளிவுறச் செப்பினன்
அன்னதிற் பிறவில் அறிபத் திரட்டித்
தொன்னெறி விளங்கச் சொல்லுவன் கதையே.

கதை

மந்தர கிரியில் வடபால் ஆங்கோர்
இந்துதவழ் சோலை இராசமா நகரியில்
அந்தணன் ஒருவனும் ஆயிழை ஒருத்தியுஞ்
சுந்தரப் புதல்வரைப் பெறுதல் வேண்டிக்
கடவுள் ஆலயமுங் கடிமலாப் பொய்கையும்
தடநிழற் பள்ளியுந் தாம்பல சமைத்துப்
புதல்வரைத் தருகெனப் பொருப்பரசு ஈன்ற
மதர்விழி பாகனை வழிபடு நாளின்
மற்றவர் புரியு மாதவங் கண்டு
சிற்றிடை உமையாள் சிவனடி வணங்கிப்
பரனே சிவனே பல்லுயிர்க்கு உயிரே
அரனே மறையவர்க்கு அருள்புரிந்து அருளென
அந்தவந் தணனுக்கு இந்தநற் பிறப்பின்
மைந்தரில் லைஎன்று மறுத்துஅரன் உரைப்ப
எப்பரி சாயினும் எம்பொருட்டு ஒருசுதன்
தப்பிலா மறையோன் தனக்குஅருள்செய்கென
எமையா ளுடைய உமையாண் மொழிய
இமையர் முக்கண்இறைவன் வெகுண்டு
பெண்சொற் கேட்டல் பேதமை என்று
பண்சொற் பயிலும் பாவையை நோக்கிப்
பேதாய் நீபோய்ப் பிறவென மொழிய
மாதுமை அவளும் மனந்தளர்வு உற்றுப்
பொன்றிடும் மானிடப் புன்பிறப்பு எய்துதல்
நன்றல என்றே நடுக்கமுற்று உரைப்பக்
கறைமடற்று அண்ணல் கருணை கூர்ந்து

பிறைநுதல் அவட்குநீ பிள்ளையாகச்
 சென்றவண் வளர்ந்து சிலபகல் கழித்தால்
 மன்றல்செய்து அருள்வோம் வருந்தலை என்று
 விடைகொடுத்து அருள விலங்கன்மா மகளும்
 பெடைமயிற் சாயற் பெண்மக வாகித்
 தார்மல மார்பன் சதுர்மறைக் கிழவன்
 சீர்மலி மனைவி திருவயிற்று உதித்துப்
 பாவையுஞ் சிற்றிலும் பந்தொடு கழங்கும்
 யாவையும் பயின்ற இயல்பினள் ஆகி
 ஐயாண்டு அடைந்தபின் அன்னையும் அத்தனும்
 மையார் கருங்குழல் வாணுதல் தன்னை
 மானுட மறையோர்க்கு வதுவை செய்திடக்
 கானமர் குழலியைக் கருதிக் கேட்பப்
 பிறப்புஇறப்பு இல்லாப் பெரியோற்கு அன்றி
 அறத்தகு வதுவைக்கு அமையேன் யான்என
 மற்றவன் தன்னைஉன் மணமக னாகப்
 பெற்றிடல் ரெிதெனப் பெயர்தவர் பேச
 அருந்தவ முயற்சியால் அணுகுவேன் யான்எனக்
 கருத்தட நெடுங்கண் கவுரியங்கு உரைப்ப
 மருமலி கமல மலர்ந்தடத்து அருகிற்
 தருமலி நிழல்தவச் சாலையது அமைத்துப்
 பணியணி பற்பல பாங்கியர் சூழ
 அணிமலாக் குழல்உமை அருந்தவம் புரிதலும்
 அரிவை தன் அருந்தவம் அறிவோம் யாமென
 இருவரும் அறியா இமையவர் பெருமான்
 மானிடம் ஏந்தும் வண்ணமது ஒழிந்து

மானிட யோக மறையவன் ஆகிக்
 குடையொடு தண்டுநற் குண்டிகை கொண்டு
 மடமயில் தவம்புரி வாவிக் கரையிற்
 கண்ணுதல் வந்து கருஐண காட்டித்
 தண்நறுங் கூந்தல் தையலை நோக்கி
 மினபெறு நுண்ணிடை மெல்லிய லாய்நீ
 என்பெறத் தவம்இங்கு இயற்றுவது என்றலுங்
 கொன்றைவார் சடையனைக் கூடஎன்று உரைத்தலும்
 நன்றுஎனச் சரித்து நான்மறை யோனும்
 மாட்டினில் ஏறி மான்மழுத் தரித்துக்
 காட்டினிற் சுடலையிற் கணத்துடன் ஆடிப்
 பாம்பும் எலும்பும் பல்தலை மலையுஞ்
 சாம்பரும் அணிந்து தலையோடு ஏந்திப்
 பிச்சைகொண்டு உழலும் பித்தன் தன்னை
 நச்சிநீ செய்தவம் நகைதரு நுமக்கெனப்
 பூங்கொடி அருந்தவம் பூசுரன் குலைத்தலும்
 ஆங்கவள் நாணமுற்று அணிமனைப் புகுதச்
 சேடியர் வந்து செழுமலர்க் குழலியை
 வாடுதல் ஒழிகென மனமிகத் தேற்றச்
 சிந்தூர வாள்நுதற் சேடியர் சிலர்போய்த்
 தந்தைதாய் இருவர்தாளினை வணங்கி
 வாவிக் கரையில் வந்தொரு மறையோன்
 பாவைதன் செங்கையைப் பற்றினன் என்றலுந்
 தோடலர் கமலத் தொடைமறை முனியை
 ஆடக மாடத் தனிமனை கொணர்கஎன
 மாடக யாழ்முரல் மங்கையர் ஓடி

நீடிய புகழாய் நீளமுந்து அருள்ளன
 மைமலர்க் குழலி வந்துஎனை அழைக்கில்
 அம்மனைப் புகுவக் என்று அந்தணன் உரைத்தலும்
 பொற்றொடி நீபோய்ப் பொய்கையில் நின்ற
 நற்றவ முனியை நடத்திக் கொணர்கென
 சிவனை இகழ்ந்த சிற்றறிவு உடையோன்
 அவனையான் சென்றிங்கு அழைத்திடேன் என்று
 சிற்றிடை மடந்தையுரு: சீறின ளாகி
 மற்றைய மாதர் மதிமுகம் நோக்கி
 நெற்றியிற் கண்ணுடை நிமலனுக்கு அல்லதென
 பொற்பமர் கொங்கை பொருந்துற் அரிதால்
 மானிட வேட மறையவன் தனக்கு
 யான்வெளிப் படுவ தில்லைஎன்று இசைப்ப
 மலையிடை வந்த மாமுனி தன்னை
 இணையடி தொழுதுல் இளையோர்க்கு இயல்பென
 தந்தையுந் தாயும் தகைபெற மொழியச்
 சிந்தை குளிர்ந்து சீறுதல் ஒழிந்து
 தாய்சொல் மறுத்தல் பாவம்என்று அஞ்சி
 ஆயிழை தானும் அவன்திர் சென்று
 சுற்றிவந்து அவனடி சுந்தரி வணங்கி
 மற்றவன் தன்னை மனையிற் கொணர்ந்து
 ஆதியம் பகவற்கு அன்பன் ஆகும்
 வேதியன் பழைய விருத்தன்என்று எண்ணி
 ஆசனம் நல்கி அருக்கிய முதலாம்
 பாதபூ சனைகள் பண்ணிய பின்னர்ப்
 போனகம் படைத்துப் பொரிக்கறி பருப்பநெய்

ஆன்பால்மாங்கனிஅழகிய பலாச்சுளை
 தேன்கத லிப்பழங் சீர்பெறப் படைத்து
 அந்தணன் தன்னை அமுது செய்வித்துச்
 சந்தனங் குங்குமச் சாந்திவை கொடுத்துத்
 தக்கோ லத்தோடு சாதிக் காயும்
 கற்பூரத் தோடு கவின்பெறக் கொண்டு
 வெள்ளிலை அடைக்காய் விளங்கிய பொன்னின்
 ஒள்ளியதட்டில் உவந்தமுன் வைத்துச்
 சிவன்னப பாவனை செய்து நினைந்து
 தவமறை முனிவனைத் தாளிணை வணங்கத்
 தேனமர் குழலி திருமுகம் நோக்கி
 மோனகா முனிபுன் முறுவல் காட்டிக்
 கற்றைச் சடையுஞ் கரமொரு நான்கும்
 நெற்றியில் நயனமும் நீல கண்டமும்
 மானும் மழுவும் மலர்க்கரத்து இலங்கக்
 கூன்மதி நிலவுங் கொழித்திட முடிமேல்
 வரந்தரு முதல்வன் மடமயில் காணக்
 கரந்ததன் உருவங் காட்டிமுன் நிற்ப
 மரகத மேனி மலைமகள் தானும்
 விரைவொடுஅங் கவன்அடி வீழ்ந்துஇறைஞ் சினளே
 அரிஅயன் இந்திரன் அமரர் விஞ்சையர்
 கருடர் கின்னரர் காய வாசியர்
 ஏதமில் முனிவர் அவுணர் இராக்கதர்
 பூதர் இயக்கர்க்கிம் புருடர் அலகை
 சித்தர் தாரகைக்கந் தருவர்கள் முதலாய்க்
 கணிக்கரும் பதினெண் கணத்தில்உள் ளவரும்

மணிக்கருங் களத்தினை வந்தடைந்து அதன்பின்
 மன்றலங் குழலிக்கு வதுவைநாள் குறித்துத்
 தென்றல்வந்து இலங்கு முன்றில் அகத்துப்
 பொன்திகழ் பவளப் பொற்கால் நாட்டி
 மாணிக் கத்தால் வளைபல பரப்பி
 ஆணிப்பொற் தகட்டால் அழகுற வேய்ந்து
 நித்தில மாலை நிரைநிரை தூக்கிப்
 பத்திகள் தோறும் பலமணி பதித்துத்
 தோரணம் நாட்டித் துகில்விதா னித்துப்
 பூரணப் பொற்குடம் பொலிவுற வைத்துத்
 திக்குத் தோறுந் திருவிளக்கு ஏற்றிப்
 பகதிப் படர்முளைப் பாலிகை பரப்பிக்
 கன்னலுங் கமுகுங் கதலியும் நாட்டிப்
 பன்மலர் நாற்றிப் பந்தர்சோ டித்து
 நலமிகு வைகலோர் நஞ்சுஅணி மிடற்றனைக்
 குலிவிய திருமணக் கோலம்புனைந்தார்
 வருசுரர் மகளிர் மலைமகள் தன்னைத்
 திருமணக் கோலஞ் செய்தனர் ஆங்கே
 எம்பிரா னையும் இளங்கொடி தன்னையும்
 உம்பா எலிலாம் ஒருங்குடன் கூடிக்
 கடல்என விளங்குங் காவணந் தன்னிற்
 சுடர்விடு பவளச் சுந்தரப் பலகையின்
 மறைபுகழ்ந்து ஏத்த மகிழ்ந்துஉட னிருத்திப்
 பறைஒலி யோடு பனிவளை ஆர்ப்ப
 வதுவைக்கு ஏற்ற மறைவிதி நெறியே
 சதுர்முகம் ஓமச் சடங்குகள் இயற்றத்

தறுகலன் ஒளிபொற் தாலி பூட்டிச்
 சிறுமதி நுதலியைச் சிவன்கைப் பிடித்தபின்
 அரிவலஞ் சூழ எரிவலம் வந்து
 பரிவுடன் பரிமளப் பாயலில் வைகிப்
 போதணி கருங்குழல் பூவைதன் னுடனே
 ஓதநீர் வேலைசூழ் உஞ்சைஅம் பதிபுக
 ஏரார் வழியின் எண்திசை தன்னைப்
 பாரா தேவா பனிமொழி நீஎன
 வரும்கருங் குழலாள் மற்றும்உண் டோஎனத்
 திருத்திழை மடந்தை திரும்பினள் பார்க்கக்
 களிறும் பிடியும் கலந்துவிளை யாடல்கண்டு
 ஒளிர்மணி பூணாள் உரவோன் உடனே
 இவ்வகை யாய்விளை யாடுவோம் ஈங்கென
 அவ்வகை அரனும் அதற்குஉடன் பட்டு
 மதகரி உரித்தோன் மதகரி யாக
 மதர்விழி உமைபிடி வடிவம தாகிக்
 கூடிய கலவியிற் குவலயம் விளங்க
 நீடிய வானோர் நெறியுடன் வாழ
 அந்தணர் சிறக்க வானினம் பெருகச்
 செந்தழல் வேள்விவேத ஆகமஞ் சிறக்க
 அறம்பல பெருக மறம்பல சுருங்கத்
 திறம்பல அரசர் செகதலம் விளங்க
 வெங்கரி முகமும் வியன்புழைக் கையோடு
 ஐங்கர தலமும் மலாப்பதம் இரண்டும்
 பவளத்து ஒளிசேர் பைந்துவர் வாயுந்
 தவளக் கிம்புரித் தடமருப்பு இரண்டுங்

கோடிசு ரியற்போய் குலவிடு மேனியும்
 பேழைபோல் அகன்ற பெருங்குட வயிறும்
 நெற்றியில் நயனமும் முப்பரி நூலுங்
 கற்றைச் சடையுங் கனகநீண் முடியுந்
 தங்கிய முறம்போல் தழைமடிச் செவியுமாய்
 ஐங்கரத்து அண்ணல் வந்துஅவ தரித்தலும்
 பொங்கர அணிந்த புண்ணிய மூர்த்தியும்
 மங்கை மனமிக மகிழ்ந்துடன் நோக்கி
 விண்ணு ளோர்களும் விரிந்தநான் முகனும்
 மண்ணு ளோர்களும் வந்துனை வணங்க
 ஆங்கவர் தங்கட்கு அருள்சுரந்து அருளித்
 தீங்கது தீர்த்துச் சென்நெறி அளித்துப்
 பாரண மாகப் பலகனி யருந்தி
 ஏரணி ஆலின்கீழ் இனிதிரு என்ற
 புதுலந் தன்னிற் புதல்வனை இருத்திக்
 காதல்கூர் மடநடைக் கன்னியுந் தானம்
 மைவளர் சோலை மாநகர் புகுந்து
 தெய்வ நாயகன் சிறந்தினிது இருந்தபின்
 வானவ ராலும் மானுட ராலுங்
 கானமர் கொடிய கடுவிலங் காலுங்
 கருவிக ளாலும் கால னாலும்
 ஒருவகை யாலும் உயிர்அழி யாமல்
 திரம்பெற மாதவஞ் செய்துமுன் னாளில்
 வரம்பெறு கின்ற வலிமையி னாலே
 ஐமுகச் சீயமொத் தடற்படை சூழக்
 கைமுகம் படைத்த கயமுகத்து அவுணன்

பொன்னுலகு அழித்துப் புலவரை வருத்தி
 இந்நிலத் தவரை இடுக்கண் படுத்திக்
 கொடுத்தொழில் புரியுங் கொடுமைகண்டு ஏங்கி
 அடுத்தொழில் குலிசத்து அண்ணலும் அமரருங்
 கறைபடு கண்டக் கடவுளைப் போற்றி
 முறையிடக் கேட்டு முப்புரம் எரித்தோன்
 அஞ்சலீர் என்றுஅவர்க்கு அபயங் கொடுத்தே
 அஞ்சுகைக் கரிமுகத்து அண்ணலே நோக்கி
 ஆனை மாமுகத்து அவுண்ணொடு அவன்தன்
 சேனைகள் முழுவதுஞ் சிந்திடப் பொருது
 குன்றுபோல் வளர்ந்த குறட்படை கூட்டி
 வென்றுவா என்று விடைகொடுத்து அருள
 ஆங்கவன் தன்னோடு அமர்பல உடற்றிப்
 பாங்குறும் அவன்படை பற்றறக் கொன்றபின்
 தேர்மிசை ஏறிச் சினங்கொடு செருவிற்
 கார்முகம் வளைத்த கயமுகா சுரன்மேல்
 ஒற்றை வெண்மருப்பை ஒடித்தவன் உரத்திற்
 குற்றிட எறிந்தான் குருதிசோர்ந் திடவே
 சோர்ந்தவன் வீழ்ந்து துண்ணென எழுந்து
 வாய்ந்தமு டிகமாய் வந்துஅவன் பொரவே
 வந்த மூடிகத்தை வாகனம் ஆக்கி
 எந்தை விநாயகன் ஏறினன் இப்பால்
 எறிந்தவெண் மருப்புஅங்கு இமைநொடி அளவிற்
 செறிந்தது மற்றவன் திருகரத் தினிலே
 வெல்லவைக் கதிர்வேல் விழிபடைத்து அருளும்
 வல்லவை தனைத்தன் மனைஎன மணந்தே

ஓகையோடு எழுந்தாங்கு உயர்ப்படை சூழ
 வாகையும் புனைந்து வரும்வழி தன்னிற்
 கருச்சங் காட்டிற் சிவனைஅர்ச் சித்துக்
 கணபதீச் சரம்எனுங் காரண நாமம்
 பண்பதி புகழ்தரு பதிக்குஉண் டாக்கிச்
 சங்கரன் பார்ப்பதி தனிமன மகிழ
 இங்குவந்து அன்புடன் எய்திய பின்னர்க்
 கணங்களுக்கு அரசாய்க் கதிர்முடி சூட்டி
 இணங்கய பெருமைபெற்று இருந்திட ஆங்கே
 தேவர்கள் முகிவர் சித்தர்கந் தருவர்
 யாவரும் வந்திவன் ஏவல்செய் திடுநாள்
 அதிகமாய் உரைக்கும் ஆவணித் திங்களின்
 மதிவளர் பக்கம் வந்திடு சதுர்தியில்
 விநாயகர்க்கு உரிய விரதம் என்றுஎண்ணி
 மனாதிகள் கழித்து மரபொடு நோற்றார்
 இப்படி நோற்றிட்டு எண்ணிய பெருநாள்
 ஒப்பரும் விரதத்து உறுமொரு சதுர்த்தியில்
 நோற்றுநற் பூசை நுடங்காது ஆற்றிப்
 போற்றிசெய் திட்டார் புலவர் ஐங்கரனை
 மருமலர் தூவும் வானவர் முன்னே
 நிருமலன் குமரன் நிருத்தம் புரிந்தான்
 அனைவரும் கைதொழுது அடிஇணை போற்ற
 வனைகழற் சந்திரன் மனச்செருக்கு அதனால்
 பேழைபோல் வயிறும் பெருத்தகாத் திரமும்
 தாழ்துளைக் கையுந் தழைமுறைச் செவியுங்
 கண்டன்ன நகைத்தான் கரிமுகக் கடவுளுங்

கொண்டனன் சீற்றங் குபேரனை நோக்கி
என்னைக் கண்டிங்கு இகழ்ந்தனை சிரித்தாய்
உன்னைக் கண்டவர் உரைக்குஇத் தினத்திற்
பழியொடு பாவமும் பலபலவிதனமும்
அழிவும்எய் துவரென்று அசனிபோற் சபித்தான்
விண்ணவர் எல்லாம் மிகமனம் வெருவிக்
கண்ணருள் கூருங் கடவுள்இத் தினத்திற்
கோரவெஞ் சினம்மிகக் கொண்டனன் அந்நாள்
மார்கழித் திங்கள் மதிவளர் பக்கஞ்
சதயந் தொட்ட சட்டிநல் விரதமென்று
இதயத்து எண்ணி யாவரும் நோற்றவர்
இப்புவி மாந்தர் இயம்பிய விரதம்
வைப்புடன் நோற்ற வகைஇனிச் சொல்வாம்
குருமணி முடிபுனை குருகுலத் துதித்த
தருமனும் இளைய தம்பியர் நால்வரும்
தேவகி மைந்தன் திருமுகம் நோக்கி
எண்ணிய விரதம் இடையூறு இன்றிப்
பண்ணிய பொழுதே பலிப்பு உண்டாகவுஞ்
செருவினில் எதிர்த்த செறுநரை வென்று
மருமலர்ப் புயத்தில் வாகை சூடவும்
எந்தத் தெய்வம் எவ்விர தத்தை
வந்தனை செய்யில் வருநமக்கு உரையெனப்
பாட்டளி துதையும் பசுந்துழாய் மார்பனுங்
கேட்டருள் வீரனாக் கிளர்த்துதல் உற்றான்
அக்குநீ றணியும் அரன்முதல் அளித்தோன
விக்கினந் தீர்க்கும் விநாயக மூர்த்தி

ஓடவைத் திடும்பொன் ஒத்ஒளி விளங்குங்
 கோடி சூரியற்போற் குலவிய மேனியன்
 கடகரி முகத்தோன் காத்திரம் பெருத்தோன்
 தடவரை போலுஞ் சதுர்ப்புயம் உடையோன்
 சர்வ ஆபரணமுந் தரிக்கப் பட்டவன்
 உறுமதிக் குழவிபோல் ஒருமருப் புடையோன்
 ஒருகையிற் தந்தமும் ஒருகையிற் பாசமும்
 ஒருகையிற் மோதகம் ஒருகையிற் செபஞ்செய்
 உத்தம மாலையோன் உறுநினை வின்படி
 சித்திசெய் வதனாற் சித்திவி நாயகன்
 என்றுஇமை யவரும் யாவருந் துதிப்ப
 நன்றி தருந்திரு நாமம் படைத்தோன்
 புரவலர் காணப் புறப்படும் போதுஞ்
 செருவினில் யுத்தஞ் செய்திடும் போதும்
 வித்தியா ரம்பம் விரும்பிடும் போதும்
 உத்தியோ கங்கள் உஞற்றிடும் போதும்
 ஆங்கவன் தன்னை அருச்சனை புரிந்தால்
 தீங்குறாது எல்லாங் செயம்உண் டாகும்
 கரதலம் ஐந்துடைக் கணபதிக்கு உரிய
 விரதம்ஒன் றுளதுஅதை விரும்பினோற் றவர்க்குச்
 சந்ததி தழைத்திடுங் சம்பந்து உண்டாம்
 புந்தியில் நினைந்த பொருள்கை கூடும்
 மேலவர் தன்மையும் வென்றிட லாம்எனத்
 தேவகி மைந்தன் செப்பிடக் கேட்டு
 நுவலரும் விரதம் நோற்றிடும் இயல்பும்
 புகர்முகக் கடவுளைப் பூசைசெய் விதமும்

விரித்தெமக்கு உரைத்திட வேண்டுமென்று இரப்ப
 வரைக்குடை கவித்தோன் வகுத்துரை செய்வான்
 தேருநீர் ஆவணித் திங்களின் மதிவளர்
 பூர்வ பக்கம் புணர்ந்திடு சதுர்த்தியின்
 முந்தும் புலரியின் முறைநீர் படிந்து
 சந்தி வந்தனந் தவறாது இயற்றி
 அத்தினம் அதனில் ஐங்கரக் கடவுளைப்
 பத்தியோடு அர்ச்சனை பண்ணுதல் வேண்டும்.
 வெள்ளியாற் பொன்னால் விளங்கும் அவன்றன்
 ஒள்ளிய அருள்திரு உருஉண் டாக்கிப்
 பூசனை புரியப் புகன்றனர் பெரியோர்
 ஆசிலா மண்ணால் அமைத்தலும் தகுமால்
 பூசைசெய் திடும்இடம் புனிதமது ஆக்கி
 வாசமென் மலரின் மஞ்சரி தூக்கிக்
 கோடிகங் கோசிகங் கொடிவிதா னித்து
 நீடிய நூல்வளை நிறைகுடத்து இருத்தி
 விந்தைசேர் சித்தி விநாயகன் உருவைச்
 சிந்தையில் நினைந்து தியானம் பண்ணி
 ஆவா கனமுதல் அர்க்கிய பாத்தியம்
 வாகா ராச மனம்வரை கொடுத்து
 ஐந்துஅமிர் தத்தால் அபிடே கித்துக்
 கத்தஞ் சாத்திக் கணேசமந் திரத்தால்
 ஈசுர புத்திரன் என்னுமந் திரத்தால்
 மாசகல் இரண்டு வத்திரஞ் சாத்திப்
 பொருந்துஉமை சுதனாப் புகலுமந் திரத்தாற்
 திருத்தும் பளிதத் தீபங் கொடுத்துப்

பச்சறுகு உடன்இரு பத்தொரு விதமாப்
 பத்திர புட்பம் பலபல கொணர்ந்தே
 உமாசுதன் கணாதிபன் உயர்கரி முகத்தோன்
 குமார குரவன் பாசாங் குசகரன்
 ஏக தந்தன் ஈசுரன் புத்திரன்
 ஆகு வாகனன் அருள்தரு விநாயகன்
 சர்வகா ரியமுந் தந்தருள் புரிவோன்
 ஏரம்ப மூர்த்தி என்னுநா மங்களால்
 ஆரம் பத்துடன் அர்ச்சனை பண்ணி
 மோதகம் அப்பம் முதற்பணி காரந்
 தீதகன் மாங்கனி தீங்கத லிப்பழம்
 வருக்கை கபித்த மாதுளங் கனியொடு
 தரித்திடு நெட்டிலைத் தாழைமுப் புடைக்காய்
 பருப்புநெய் பொரிக்கறி பால்தயிர் போனகம்
 விருப்புள சுவைப்பொருள் மிகவும்முன் வைத்து
 உருத்திரம் பிரியஎன்று உரைக்குமந் திரத்தால்
 திருத்தன் மகற்கு நிவேதனங் கொடுத்து
 நற்றவர் புகன்றநா னான்குஉப சாரமும்
 மற்றவன் திருவுளம் மகிழ்ந்திடச் செய்து
 எண்ணுந் தகுதி இருப்பிறப் பாளர்க்கு
 உண்அறு சுவைசே ரோதன நல்கிச்
 சந்தன முத்துத் தானந் தக்கிணை
 நைமித் திகம்என நவில்தரு மரபால்
 இம்முறை பூசனை யாவர்செய் தாலும்
 எண்ணிய கருமம் யாவையு முடிப்பர்
 திண்ணிய செருவிற் செயமிகப் பெறுவர்

அரன்இவன் தன்னைமுன் அர்ச்சனை பண்ணிப்
 புரமொரு மூன்றும் பொடிபட எரித்தான்
 உழுத்திரன் இவனை உபாசனை பண்ணி
 விருத்திராசுரனை வென்று கொன்றிட்டான்
 அகலிகை இவன்தாள் அர்ச்சனை பண்ணிப்
 பகர்தங் கணவனைப் பரிவுடன் அடைந்தாள்
 தண்ணார் மதிமுகத் தாளதமயந்தி
 அண்ணாள் இவனை அர்ச்சனை பண்ணி
 நண்ணார் பரவு நளனை அடைந்தாள்
 ஐங்கரக் கடவுளை அர்ச்சனை பண்ணி
 வெங்கத திருதரை வேர்அறக் களைந்து
 தசரதன் மைந்தன் சீதையை அடைந்தான்
 பகிரதன் என்னும் பார்த்திவன் இவனை
 மகிலதந் தன்னின் மலர்கொடுஅர்ச் சித்து
 வரநதி தன்னை வையகத்து அழைத்தான்
 அட்டதே வதைகளும் அர்ச்சித்து இவனை
 அட்ட போகத்துடன் அமிர்தமும் பெற்றார்
 உருக்குமணி என்னும் ஒண்டொடி தன்னைச்
 செருக்கொடு வவ்விச் சிசுப லன்றான்
 கொண்டுபோம் அளவிற் குஞ்சர முகவனை
 வண்டுபான் மிழற்றா மலர்க்கொடுஅர்ச்
 தாரியின் மறிந்தவன் தன்னைப்புறங் கண்டு
 யாமும்அங் கவளை இன்புறப் பெற்றோம்.
 புகர்முகக் கடவுளைப் பூசனை புரிந்து
 மிகமிக மனத்தில் விழைந்தன பெற்றார்
 இப்புவி தன்னில் எண்ணுதற் கரிதால்

அப்படி நீவிரும் அவனைஅர்ச் சித்தால்
 எப்பொருள் விரும்பினீர் அப்பொருள் பெறுவீர்
 என்றுகற்று அறிந்தோன் எடுத்திவை உரைப்ப
 அன்றுமுதல் தருமனும் அனுசரும் இவனைப்
 பூசனை புரிந்து கட் புலன்இலான் மைந்தரை
 நாசனம் பண்ணி நராதிப ராகிச்
 சிந்தையில் நினைந்தவை செகத்தினிற் செயங்கொண்டு
 அந்தமில் செல்வத்து அரசியல் பெற்றார்
 ஈங்கிது நிற்க இவ்விர தத்தியல்
 ஓங்கிய காதைமற்று ஒன்றுஉரை செய்வாம்
 கஞ்சநான் முகன்தருங் காசிபன் புணர்ந்த
 வஞ்சக மனத்தாள் மாயைதன் வயிற்றிற்
 சூரன் என்று ஒருவருந் துணைவருந் தோன்றி
 ஆர்கலி சூழ்புவி அனைத்தையும் அளித்தே
 சீருடைச் சுவர்க்கத் திருவளங் கெடுத்தும்
 புரந்தான் முதலிய புலவரை வருத்தியும்
 நிரந்தரத் தீய நெறிநடத் துதலால்
 ஆயிரங் கண்ணனும் அமரரும் முனிவரும்
 நீஇரங்கு எமக்கென நெடுங்கரங் கூப்பி
 இரசத கிரிஉரை இறைவனை வணங்கி
 வரமிகுஞ் சூரன் வலிமைகள் உரைக்கச்
 சுடர்விடு மணிமுடிச் சூரனை வெல்லக்
 கதிர்விடு வடிவேல் கரதலத்து ஏந்தும்
 புதல்வனைத் தருவோம் போமின் நீரென
 அமரர் கோனுக்கு அரன்விடை கொடுத்துச்
 சமர வேல்விழித் தையலுந் தானுங்

கூடிய கல்வியற் கூடாது ஊடலும்
 ஓடிய வானோர் ஒருங்குடன் கூடிப்
 பாவகன் தன்னைப் பரிவுடன் அழைத்துச்
 சூரன் செய்யுந் துயரம் எல்லாம்
 ஊரரவு அணிந்தோற்கு உரையென உரைப்பக்
 காமனை எரித்த உடவுள்ளன்று அஞ்சிப்
 பாவகன் பயமுறப் பயமுனக்கு ஏதென
 உற்றிடுங் கரதலத்து உன்னையே தரித்தான்
 வெற்றியின் நயனமும் நீயே ஆதலிற்
 குற்ற மடாது கூறுநீ சென்றென
 வானவர் மொழிய மற்றவன் தானுந்
 தானுமச் சபையிற் தரியா தேகி
 எமையா ளுடைய உமையா ளுடனே
 அமையா இன்பத்து அமர்ந்துஇனி திருந்த
 பள்ளி மண்டபம் பாவகன் குறுகலும்
 ஒள்ளிய மடந்தை ஒதுங்கிநா னுதலுந்
 தெள்ளிதிற் பரமனுந் தேயுவைக் கண்டே
 அறுகப் பிள்ளையை அவன்கையில் ஈதலும்
 வறியவன் பெற்ற வான்பொருள் போலச்
 சோதி நீண்முடிச் சுடரோன் கொணர்ந்து
 வாத ராசன் மலர்க்கையிற் கொடுப்ப
 நீதியோடு நின்றன்கை யேந்திப்
 போதநீள் வாயுவும் பொறுக்கஒண் ணாமற்
 தரும்புனற் கங்கை தன்கையிற் கொடுப்பத்
 தரும்புனற் கங்கையும் தாங்கஒண் ணாமற்
 பொருந்திரைச் சரவணப் பொய்கையில் வைப்பத்

தண்ணார் வதனத் தாமரை ஆறுங்
 கண்ஆ றிரண்டுங் கரம்ஈ ராறும்
 தூண்எனத் திரண்ட தோள் ஈராறும்
 மாணயி லாதி வான்படை யுங்கொண்டு
 அறுமுகக் கடவுள்அங்கு அவதரித் திடலும்
 மறுகிய உம்யர் மகிழ்வுடன் கூடி
 அறுமீன் களைப்பால் அளித்திர்என்று அனுப்ப
 ஆங்கவர் முலையுண்டு அறுமுகன் தானும்
 ஓங்கிய வளர்ச்சி உற்றிடு நாளில்
 விமலனும் உமையும் விடையுந் தாறு
 தலைமகன் இருந்த சரவணத் தடைந்து
 முருகலர் குழலுமை முலைப்பால் ஊட்ட
 இருவரும் இன்பால் எடுத்தெடுத்து அனைத்துத்
 தேவர்தம் படைக்குச் சேனா பதியெனக்
 காவல் கொண்டு அளிக்கக் கதிர்முடி சூட்டி
 அயில்வேல் முதற்பல ஆயுதங் கொடுத்துத்
 திசைஎலாஞ் செல்லுந் தேரும்ஒன்று உதவிப்
 பூதப் படைகள் புடைவரப் போய்நீ
 ஒதுறும் அவுணரை ஒறுத்திடுஎன்று அனுப்ப
 இருளைப் பருகும் இரவியைப் போலத்
 தகுவரென்று அவரைச் சமரிடை முருக்கிக்
 குருகுப் பேர்பெறுங் குன்றமுஞ் சூரன்
 மருமமுந் துளைபட வடிவேல் விடுத்தே
 யாவரும்வியப்புற இந்திரன் மகளாந்
 தேவகுஞ் சரியைத் திருமணம் புணர்ந்திட்டு
 அமரர் கோனுக்கு அமருலகு அளித்துக்

குமர வேளுங் குவலயம் விளங்க
 அமரா வதியில் அமர்ந்தினிது இருந்தான்
 சமர வேலுடைச் சண்முகன் வடிவுகண்டு
 அமரர் மாதர் அனைவரும் மயங்கி
 எண்டருங் கற்பினை இழந்தது கண்டே
 அண்டர் எல்லாம் அடைவுடன் கூடி
 மாதொரு பாகனை வந்தடி வணங்கி
 மருமலர்க் கடம்பன்எம் மாநகா புகாமல்
 அருள்செய வேண்டுநீ அம்பிகா பதியென
 இமையவர் உரைப்ப இறைவன் தானுங்
 குமரனைக் கோபங் கொண்டுமுன் முனியக்
 காவல்கொண்டு எம்வினை கட்டறுத்து அருளுஞ்
 சேவலங் கொடியோன் தேசம் போகத்
 திருந்திழை உமையாள் அருந்துயர் எய்தி
 வருந்திமுன் நின்ற மங்கையைப் பார்த்து
 மங்கை நீதான் வருந்துதல் ஒழிகுதி
 அங்கையாற் சூதெறிந்து ஆடுவோம் வாவென
 வென்றதுந் தோற்றதும் விளிம்புவார் யாரெனக்
 குன்றமென் முலையாள் கூறிய சமயம்
 புற்றரவு அணிந்த புனிதனைக் காணஅங்கு
 உற்றனன் திருமால் ஊழ்வினை வலியாற்
 சக்கிர பாணியைச் சான்றெனக் குறித்து
 மிக்கதோர் சூது விருப்புடன் ஆடச்
 சாயம நேருந் தடநெடுங் கருங்கண்
 நாயகி வெல்ல நாயகன் தோற்ப
 இன்பவாய் இதழ்உமை யான்வென் றேனென

எம்பெரு மானும் யான்வென் றேனென
 ஒருவர்க் கொருவர் உத்தரம் பேசி
 இருவரும் சாட்சி இவனைக் கேட்ப
 மாமனை வதைத்த மான்முக நோக்கிக்
 காமனை எரித்தோன் கட்கடை காட்ட
 வென்ற நாயகி தோற்றாள் என்றுந்
 தோற்ற நாயகன் வென்றான் என்றும்
 ஒன்றிய பொய்க்கரி உடன்அங்கு உரைப்பக்
 கன்றிய மனத்தொடு கவுரியங்கு உருத்து
 நோக்கிநீ இருந்தும் நுவன்றிலை உண்மை
 வாக்கினில் ஒன்றாய் மனத்தினில் ஒன்றாய்
 மைக்கரி உரித்தோன் வதன நோக்கிப்
 பொய்க்கரி உரைத்த புன்மையி னாலே
 கனல்என வயிற்றிற் கடும்பசி கனற்ற
 நிலமிசைக் குருட்டு நெட்டுடற் பாம்பாய்க்
 கடகரி முகத்துக் கடவுள்வீற்று இருக்கும்
 வடதரு நீழலிற் கிடவெனச் சபித்தாள்
 முளரிகள் பூத்த முகில்நிறத்து உருப்போய்த்
 துளவணி மருமனுந் துணைவிழி இழந்தே
 ஆண்டரைக் கணத்தில் ஆயிரம் யோசனை
 நீண்டபைப் பாந்தள் நெட்டுடல் எடுத்து
 வளர்மருப்பு ஒன்றுடைய வள்ளல்வீற்று இருக்கங்
 பிளர்சினை ஆலின் கீழ்க்கிடந் தன்னால்
 திரிகடக் கரியின் திருமுகங் கடவுளும்
 வழிபடும் அடியார் வல்வினை தீர்த்தே
 எழில்பெறு வடமரத் தின்கீழ் இருந்தான்

கம்பமா முகத்துக் கடவுள்தன் பெருமையை
 அம்புவி யோருக்கு அறிவிப் போம்என
 உம்பர் உலகத்து ஓரேழு கன்னியர்
 தப்பநூல் ஏணியிற் தாரணி வந்து
 கரிமுகக் கடவுளைக் கைதொழுது ஏத்திக்
 கார்த்திகைக் கார்த்திகை கழிந்தபின் நாளில்
 ஆர்த்த கலிங்கத்து அணியிழை வாங்கி
 இருபத் தோர்இழை இன்புறக் காட்டி
 ஒருபோதும் உண்டி உண்டுஒரு மனமாய்
 வேதத் தாதியும் பூமியில் எடுத்தும்
 ஆதிவி நாயகற்கு ஆன எழுத்தும்
 மூன்றுஎழுத் ததனான் மொழிந்தமந் திரமும்
 தேன்தருங் குழலியர் சிந்தையுட் செபித்தே
 உரைதரு பதினாறு உபசா ரத்தால்
 வரைமகன் மதலையை வழிபாடு ஆற்றி
 இருபது நாளும் இப்படி நோற்று
 மற்றநாள் ஐங்கர மாமுகமன் பிறந்த
 தற்றைநாட் சதயமும் ஆறாம் பக்கமுஞ்
 சேரும்அத் தினத்தில் தெளிபுனல் ஆடி
 வாரண முகத்தோன் வருபெருங் கோயில்
 சீர்பெற மெழுகித் திருவிளக்கு ஏற்றிக்
 குலவுபொற் கலைகள் கொடுவி தானித்து
 மலர்பல தொடுத்திடு மாலைகள் ஆற்றிக்
 கொலைபுரி வடிவேற் குகற்குமுன் வருகை
 மலைமுகக் கடவுளை மஞ்சனம் ஆட்டிப்
 பொற்கலை நன்னூற் பூந்துகில் சாத்திச்

சொற்பேறு சந்தனச் சுகந்தம் பூசிச்
 செருத்தி சண்பகஞ் செங்கழு நீரொடு
 குருத்து மல்லிகை கோங்கொடு பிச்சி
 கருமுகை புன்னை கடிகமழ் பாதிரி
 மருவிரி ஞாழன் மகிழ்இரு வாட்சி
 தாமரை முல்லை தளையவிழ் கொன்றை
 பூமலர் நொச்சி பூத்தமைக் குவளை
 காந்தள் ஆத்தி கடம்புசெவ் வந்தி
 வாய்ந்தநல் எருக்கு மலக்கர வீரம
 பச்சிலை நொச்சி படர்கொடி அறுகு
 முத்தளக் கூவிள முதலிய சாத்தித்
 தூபதீ பங்கள் சுகம்பெறக் கொடுத்தே
 அப்பம் மோதகம் அவல்எள் ளுருண்டை
 முப்பழந் தேங்காய் முதிர்மொளிக் கரும்பு
 சீனிதேன் சர்க்கரை செவ்விள நீருடன்
 பால்நறு நெய்தயிர் பருப்புடன் போனகங்
 கற்பகக் கடவுள் களிததிடத் திருமுன்
 பொற்புறப் படைத்துப் பூசனை பண்ணி
 நோற்பது கண்டு நோலா திருந்த
 பாப்புரு வாகிய பஞ்சா யுதனும்
 யாப்புறு கொங்கையீர் யானும்நோற் பேனென
 ஆங்கவன் தனக்கும் வேண்டுவது அளித்துப்
 பாங்கொடுஇவ் விரதம் பரிந்துநோற் பித்தார்
 ஆண்டர்நா யகனாம் ஐங்கர கருளால்
 விண்டுவும் பண்டுள வேடம் பெற்றே
 உஞ்ஞைமா நகர்புகுந்து உமையொடு விமலன்

கஞ்சநாண் மலர்ப்பதங் கைதொழு திடலும்
 பஞ்சிமென் சீறடிப் பார்ப்பதி நெஞ்சின்
 வெஞ்சின மிகுந்து விமலனை நோக்கி
 யான்இடுஞ் சாப நீங்கியது ஏனென
 மாநெடுங் கண்ணி மணிக்கதவு அடைப்ப
 இறையவன் இதற்குக் காரணம் ஏதென
 மறிகடல் துயிலும் மாயவன் உரைப்பான்
 பிறைமருப்பு ஒன்றடைப் பிள்ளையன்று எனக்குத்
 தந்தருள் புரிந்த தவப்பயன் ஈதெனச்
 சிந்தை மகிழ்ந்து தேவர் தேவனும்
 பூங்கொடி அடைத்த பொற்றாழ் நீங்கச்
 சாங்குமுன் உரைத்த சக்கர பாணி
 இக்கதை சொல்ல அக்கணி சடையனும்
 மிக்க நல் விரதம் விருப்புடன் தோற்றபின்
 மாதுமை அடைந்த வன்றாழ் நீக்கி
 நாதனை நணுகிட நம்பனும் நகைத்தான்
 நானோ வந்து நகையா எது வெனத்
 தேனேர் மொழியாள் தெளியக் கூறென
 நன்மதி நுதலாய் நானிலந் தன்னில்
 உன்மகன் நோன்பின் உறுதி அறிந்து
 சிந்தை மகிழ்ந்து சிரித்தேன் யானென
 அந்தமில் அரனை ஆயிழை வணங்கிப்
 பொருஞ்சூ ரறவேல் போக்கிய குமரன்
 வரும்படி யானும் வருத்தினோற் பேனென
 இறைவன் கதைசொல ஏந்திழை நோற்றபின்
 குறமட மகளைக் குலமணம் புரிந்தோன்

சுடர்வடி வேலோன் தொல்வினை தீர்ந்து
 தாதுமை வண்டுழுந் தாமத் தாமனை
 மாதுமை யானை வந்துகண் டனனே
 கண்ணநீ கண்ணிலாக் கட்செவி யாகெனத்
 தண்ணறுங் குழலுமை சாபம்இட் டதுவும்
 அக்குநீ றணியும் அரன்முதல் அளித்த
 விக்கின விநாயக விரதநோற்று அதன்பின்
 சுடர்க்கதை ஏந்துந் துவள மாலையன்
 விடர்ப்பணி உருவம் விட்டுநீ ங்கியதும்
 பரிவுகொள் கூத்துடைப் பரமனு நோற்றுக்
 கவுரிஅன்று அடைத்த கபாடந் திறந்ததும்
 வாசமென் குழலுடைய மாதுமை நோற்பத்
 தேசம் போகிய செவ்வேள் வந்ததும்
 வானவர் நோற்று வரங்கள் பெற்றதும்
 நாரத முனிவன் நவின்றிடக் கேட்டே
 இந்நிலத் தன்னில் இவ்விர தத்தை
 மன்னவன் வச்சிர மாலிமுன் நோற்றுக்
 காயத் தெழுந்த கடும்பிணி தீர்ந்து
 மாயிரும் புவியின் மன்னனாய் வாழ்ந்து
 தடமுலைத் திலோத்தமை தனைமணம் புணர்ந்து
 மழவிடை போற்பல மைந்தரைப் பெற்றுக்
 கடைமுறை வெள்ளியங் கயிலையில் உற்றான்
 பரிவொடிவ் விரதம் பாரகந் தன்னில்
 விரைகமழ் நறுந்தார் விக்கிரமா தித்தன்
 மறிகடற் புவிபெற வருந்தி நோற்றிடுநாள்
 மற்றவன் காதன் மடவரால் ஒருத்தி

இற்றிடும் இடையாள் இலக்கண சுந்தரி
 மெத்தஅன் புடன்இவ் விரதநோற் பேனென
 அத்தந் தன்னில் அணியிழை செறித்துச்
 சித்த மகிழ்ந்து சிலநாள் நோற்றபின்
 உற்ற நோன்பின் உறுதி மறந்து
 கட்டிய விழையைக் காரிகை அவிழ்த்து
 வற்றிய கொவ்வையின் மாடே போட
 ஆங்கது தழைத்தே அலருந் தளிருமாய்ப்
 பாங்குற ஓங்கிப் படர்வது கண்டு
 வேப்பஞ் சேரியிற் போய்ச்சிறை இருந்த
 பூப்பயில் குழல்சேர் பொற்றொடு ஒருத்தி
 அவ்வியம் இல்லாள் அவ்இடந் தன்னிற்
 கொவ்வை அடகு கொய்வாள் குறுகி
 இழையது கிடப்பக் கண்டவள் எடுத்துக்
 குழைதவிழ் வரிவிழிக் கோதைகைக் கட்டி
 அப்பமோடு அடைக்காய் அவைபல வைத்துச்
 செப்ப முடனே திருந்திழை நோற்றிடக்
 கரிமுகத் தண்ணல் கருணை கூர்ந்து
 பண்டையில் இரட்டை பதம்அவளுக்கு அருளக்
 கொண்டுபோய் அரசனுங் கோயிலுள் வைத்தான்
 விக்கிரமா தித்தன் விழிதுயில் கொள்ள
 உக்கிர மானஉடை மணி கட்டித்
 தண்டையுங் சிலம்புந் தாளினின்று ஒலிப்பக்
 கொண்டல் போல்வருங் குஞ்சர முகத்தோன்
 மனமிகக் கலங்கு மன்னவன் தன்னிடங்
 கனவினில் வந்து காரணமாக

இலக்கண சுந்தரி இம்மனை இருக்கிற்
 கலக்கம் வந்திடுங் கழித்திடு புறந்தெனத்
 துண்ணென எழுந்து துணைவியை நோக்கிக்
 கண்ணுறக் கண்ட கனவின் காரணம்
 அண்ணல் உரைத்திடும் அவ்வழி தன்னில்
 ஆனை குதிரை அவைபல மடிவுறு
 மாநகர் கேடுறும் வகையது கண்டு
 இமைப்பொழுது இவளிங்கு இருக்கலா காதுஎன
 அயற்கடை யவனும் அகற்றிய பின்னர்
 வணிகன் தனது மனைபுகுந்து இருப்ப
 மணியும் முத்தும் வலியகல் லாய்விட
 அணியிழை தன்னை அவனும் அகற்ற
 உழவர்தம் மனையில் உற்றவள் இருப்ப
 வளர்பயிர் அழிந்து வளம்பல குன்ற
 அயன்மனை அவரும் அகற்றிய பின்னர்க்
 குயவன் மனையிற் கோற்றொடி செல்லக்
 குயக்கலம் உடைந்து கொள்ளை போக
 அயற்கடை அவனும் அகற்றிய பின்கனர்த்
 தூசுதாய தாக்குந் தொழிலோர் மனைபுகத்
 தூசுகள் எல்லாந் துணிந்துவே றாகத்
 தூசரு அவளை தூரஞ் செய்ய
 மாலைக் காரன் வளமனை புகலும்
 மாலை பாம்பாம் வகையது கண்டு
 ஞால மெல்லா நடுங்கவந்து உதித்தாய்
 சாலவும் பாவிநீ தான்யார் என்ன
 வெம்மன மிகவும் மேவி முனிவுறா

அம்மனை அவனும் அகற்றிய பின்னர்
 அவ்றை தன்மனை அவள் புகுந்திருப்ப
 அவ்வை செல்லும் அகங்கள் தோறும்
 வைதனர் எறிந்தனா மறியத் தள்ளினர்
 கைகொடு குற்றினர் கண்டோர் பழித்தனர்
 அவ்வை மீண்டுதன் அகமதிற் சென்ற
 இவ்வகைக் கன்னிநீ யாரென வினாவக்
 காத்தாண்டு உலகு கருணையோடு ஆண்ட
 மார்த்தாண்ட ராசன் மாமகள் ஒருத்தி
 எல்லார்க்கு மூத்தாள் இலக்கண சுந்தரி
 சொல்லுவிக் கிரம சூரியன் மனையெனச்
 சீர்கெட இருந்த தெரிவையை நோக்கி
 நீரது கொண்டு நிலமெழு கிடுகெனச்
 சாணி எடுக்கத் தையலுஞ் சென்றாள்
 சாணியும் உழுத்துத் தண்ணீர் வற்றிப்
 பேணிய புழுவாய்ப் பெரிது தோன்ற
 மானேர் விழியால் வருந்துதல் கண்டு
 தானே சென்று சாணி எடுத்துத்
 தண்ணீர் கொணர்ந்த தரைமெழுக் கிட்டு
 மண்ணிய வீட்டின் மணிவிளக் கேற்றிப்
 புத்தகம் எடுத்து வாவெனப் புகலப்
 புத்தகம் பாம்பாய்ப் பொருந்திநின்று ஆட
 மெத்தவுள் நடுங்கி வீழ்ந்தவள் கிடப்ப
 கொவ்வையங் கனிவாய்க் கோதையை விலக்கி
 அவ்வை தானே அகமதிற் சென்று

புத்தகம் எடுத்துச் பொருந்தப் பார்த்து
 வித்தக நம்பி விநாயக மூர்த்தி
 கற்பகப் பிள்ளைசெய் காரியம் இதுவென
 உத்தமி அவ்வை உணர்ந்துமுன் அறிந்து
 தவநெறி அழைத்து தையலை நோக்கி
 நுவலரும் விநாயக நோன்புநோற் றிடுகெனக்
 கரத்து மூவுழுஇழைக் காப்புக் கட்டி
 அப்பமும் அவலும் மாம்பல பண்டமுஞ்
 செப்பம் தாகத் திருமுன் வைத்தே
 அவ்வை கதைசொல ஆயிழை கேட்டு
 மந்தகக் களிற்றின் மகாவிர தத்தை
 வித்தக மாக விளங்கிழை நோற்றுக்
 கற்பக நம்பி கருணைபெற்று அதன் பின்
 சக்கர வாள் சைனியத் தோடு
 விக்किரமா தித்தன் வேட்டையிற் சென்று
 தானுஞ் சேனையுந் தண்ணீர் விரும்பி
 எவ்வகை செய்வோம் எனஉளம் மெலிந்தே
 அவ்வை தன்மனை அங்கவர் அணுக
 எய்துந் தாகமும் இளைப்புங் கண்டு
 செவ்வே அவற்றைத் தீர்க்க எண்ணி
 இலக்கண சுந்தரி என்பவள் தன்னை
 அப்பமும் நீரும் அரசற்கு அருளெனச்
 செப்பிய அன்னை திருமொழிப் படியே
 உண்ணீர் கரகமும் ஒருபணி காரமும்
 பண்ணீர் மொழியார் பார்த்திபற்கு உதவ

ஒப்பறு படையும் உயர்படை வேந்தனும்
 அப்பசி தீர அருந்திய பின்னர்
 ஆனை குதிரை அவைகளும் உண்டுந்
 தானது தொலையாத் தன்மையைக் கண்டே
 இவ்வகை சமைத்தநீ யாரென வினவ
 மவ்வலங் குழலாள் மௌமாய் நிற்ப
 அவ்வை தான்சென்று அரசர்க்கு உரைப்பாள்
 கணபதி நோன்பின் காரணங் காணிது
 குணமுடை இவளுன் குலமனை யாட்டி
 இலக்கண சுந்தரி என்றுஅவ்வை கூற
 மங்கையை நோக்கி மனமிக மகிழ்ந்து
 திங்கணைர் வெள்ளிச் சிவிகையில் ஏற்றிக்
 கொண்டுர் புகுந்தான் கொற்ற வேந்தனும்
 ஒண்டோடி யாரின் உயர்பதம் உதவினன்
 சிந்தூர நுதலார் சென்றுஅடி பணியச்
 சுந்தரி யிருந்தாள் சுகத்துடன் மகிழ்ந்தே.

நூற்பயன்

பொன்னுமிகும் கல்விமிகும் புத்திரரோடு எப்பொருளும்
 மன்னு நவமணியும் வந்துஅணுகும் - உன்னி
 ஒருக்கொம்பின் யானைமுக உத்தமனார் நோன்பின்
 திருக்கதையைக் கேட்கச் சிறந்து.

பொற்பனைக்கை முக்கண் புகர்முகத்துப் பொன்மவுலிக்
 கற்பகத்தின் நோன்பின் கதைதன்னைச் - சொற்பெருகக்

கற்றவரும் நோற்றவரும் காதலித்துக் கேட்டவரும்
பெற்றிடுவார் கற்பகத்தின் பேறு.

வெள்ளை எருதுஏறும் விரிசடையோன் பெற்றுஎடுத்த
பிள்ளையார் நோன்பின் பெருங்கதையை - உள்ளபடி
நோற்றார் மிகவாழ்வார் நோலாது அருகிருந்து
கேட்டோர்க்கும் வாராது கேடு.

சூலிலால் நோக்கிற் மிகசுதரைப் பெறுவார்
சாலமிகும் வெங்கலியார் தாம்நோற்கில் - மேலைப்
பிறப்பெல்லா நல்ல பெருஞ்செல்வம் எய்திச்
சிறப்பிலே வாழ்வார் சிறந்து.

பிள்ளையார் கதை முற்றுப் பெற்றது.

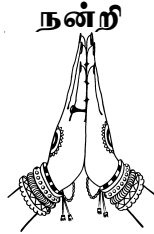
நன்றி நவீனக் கோட்பாடு

“எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்நன்றி கொன்ற மகற்கு”

எமது குடும்பத் தலைவர் அன்புத் தெய்வம்
அமரர் திரு. கதிர்காமர் கோபாலபிள்ளை

அவர் திடீர் மறைவை ஒட்டி சொல்லொண்ணா துயரத்தில் நாமிருந்த வேளைகளில் கொடிய கொரோனாவின் கெடுபிடியின் இடையே கூட எந்நேரத்திலும் ஓடோடி வந்து எமக்கு ஆறுதல் அளித்தோர், அனுதாபங்களை தெரிவித்தோர், தொலைபேசி, முகநூல் போன்ற சமூகவலைத்தளங்களுடாக எங்களுக்கு ஆறுதல் கூறியோர் தங்கள் முகநூல்களில் எங்கள் துயர்களைப் பகிர்ந்து அனுதாபச் செய்தி வழங்கியவர்கள் அஞ்சலி செலுத்தியவர்கள் இறுதிக்கிரியைகளில் கலந்து கொண்ட உற்றார், உறவினர்கள், நண்பர்கள் மற்றும் உரிய நேரத்தில் உதவி புரிந்தவர்களுக்கும் இம்மலரினை அழகுற வடிவமைத்துத்தந்த அச்சகத்தினருக்கும் எமது இதய பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

குடும்பத்தினர்

This document was created with the Win2PDF "print to PDF" printer available at
<http://www.win2pdf.com>

This version of Win2PDF 10 is for evaluation and non-commercial use only.

This page will not be added after purchasing Win2PDF.

<http://www.win2pdf.com/purchase/>